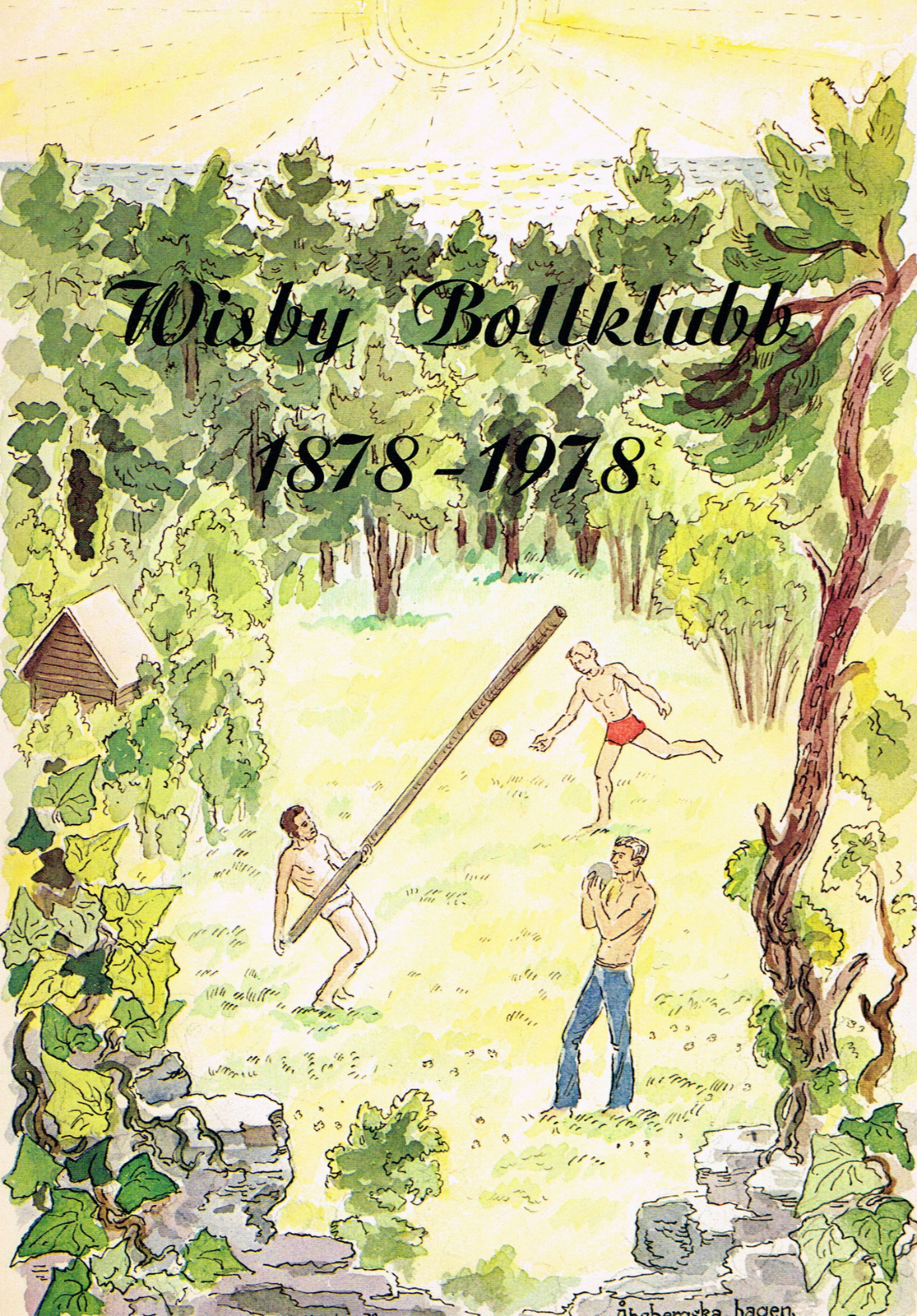

Wisby Bollklubb

1878 - 1978

WISBY BOLLKLUBB

1878 – 1978

Hjärtliga lyckönskningar
på 75 års dagen vänstas
vänner Axel Wänssan av
Sven Nordberg

Layout: K. G. Anderson
Omslag: Harald Norrby
Tryck: Godrings Tryckeri AB
Visby 1978

Styrelsen 1978. Sittande från v. Helge Christiansson, kassör, Sven Nordberg, ordförande, K. G. Runander, sekreterare.
Stående från v. Åke Johansson, klubbmästare, Arne Johnson, vice ordförande.

HKH Prins Bertil ordförande i Sveriges Riksidrottsförbund.

Av Ordföranden i Sveriges Riksidrottsförbund
HKH Prins Bertil

Idrotten är idag vårt lands största och mest expansiva folkrörelse och detta trots att konkurrensen om människornas fritid nu är hårdare än någonsin. Att idrottsrörelsen hävdar sig så väl beror främst på den samlade styrkan i Sveriges Riksidrottsförbund (RF), dess 56 specialförbund och mer än 30 000 föreningar.

Utan det ideella arbete som tusentals och åter tusentals ledare lägger ned skulle svensk idrott stå sig slätt. Hur skulle det t. ex. vara möjligt att anordna alla dessa ungdomspropagandor om inte ledarna funnes.

I år då Wisby BK fyller 100 och RF 75 år finns det därför stor anledning att tacka och hylla alla ledare som utfört ett ovärderligt arbete, oftast i det tysta.

Enighet ger styrka, säger ett gammalt talesätt. Idrottsrörelsen står idag enig i allt väsentligt. Om de stora målen råder inga meningsskiljaktigheter.

Men enighet får aldrig bli liktydigt med enkelspårighet eller likriktning. Idrottsrörelsens främsta tillgång är dess mångfald, idérikedom och variationsförmåga.

Det är viktigt att föreningar som likt Wisby BK valt att ägna tid och kraft åt annorlunda idrottsgrenar, och jag tänker då på varpa, pärk och stångstörtning, inte glöms bort bara för att de är "udda". Det är av både historiskt och idrottsligt värde att vår gamla idrottskultur förblir levande idag och i framtiden.

I min egenskap av RF:s ordförande framför jag förbundets varma tack till Wisby BK för dess betydelsefulla insats under ett sekel.

Samtidigt önskar jag lycka till för framtiden

Sven Nordberg, ordförande i Wisby Bollklubb.

DE HUNDRA ÅREN

Efter att ha läst igenom de 280 sammanträdesprotokollen och alla årsberättelserna av klubbens 100 verksamhetsår har man fått en något så när klar bild av klubbens liv genom åren.

De första åren av en idrottsförening får väl i de flesta fall betraktas som lite stapplande, för allt som möts är ovant och nytt.

Det gäller att stå eller falla, fortsätta eller stanna. Wisby Bollklubb har fortsatt. Den har bland annat firat sina 10, 25, 50 och 75 år och står nu i begrepp att fira sina hundra år.

Det var på tisdagskvällen den 27 augusti 1878 som Wisby Bollklubb föddes. Platsen var Paviljongsplanen i Visby och initiativtagare var den för de gamla gotländska idrotterna mycket intresserade fabrikören J. W. Klintberg som även blev klubbens förste ordförande.

Hundra år för en idrottsklubb är en aktningsvärd ålder, det är bara ett fåtal av landets över 30 000 idrottsföreningar som uppnått denna ålder. Att vi kommit till denna milstolpe i vår verksamhet beror mycket på att klubben haft förmånen att i sina led få intresserade och duktiga ledare och funktionärer.

Vi tackar dem alla, av vilka de allra äldsta för länge sedan är borta, för deras trogna och hängivna arbete för de gotländska idrottslekarna och för sin klubb.

Att lotsa fram en idrottsklubb till 100 år vittnar om intresse, sammanhållning och gott kamratskap.

Det skall inte förtigas, att klubben haft sina prövningar då intresset bland medlemmarna varit dåligt både för idrott och klubb. Visserligen är det långt tillbaka i tiden men det har ändå funnits där. Konkurrenten från andra föreningar var bl. a. en av orsakerna därtill.

Wisby Bollklubb kan inte betraktas som någon stor förening, medlemsantalet rör sig omkring 130, varav många är passiva och stödjande medlemmar. De aktivas antal rör sig omkring 50, varav mellan 30—40 intresserar sig för varpan och ett 15-tal för pärken.

De idrottsgrenar vi utövar och utövat ända sedan starten är pärk, varpa, gotländsk femkamp och stångstörtning. Under första tiden och en bit in på 1900-talet förekom även allmän idrott och detta med framgång. Några andra nymodigheter har inte funnits intresse för förutom fotboll, där Bollklubben var med och skrev de första svenska reglerna 1885 tillsammans med klubbar i Stockholm och Göteborg. Av de nämnda idrotterna är det främst i pärkspelet som klubben under åren haft sina största framgångar och det skall vi i första hand tacka alla våra utomordentligt duktiga pärkkarlar för. De har varit många under åren.

Varpan har under sista halvseket mera kommit i förgrunden framför pärken även om vi inte kan räkna oss tillgodo några DM- eller Svenska mästare utom i oldboysklassen. Vi får gå tillbaka ända till år 1909 då Macke Hejdenbergs lag blev gotlandsmästare i varpa för klubben. Det kallades inte distriktsmästare den tiden.

Vår inriktning har mera legat på utbyte i klubbmatcher och vågar med andra föreningar. Ett kärt och uppskattat utbyte i pärk och varpa var det med Föreningen Gotländsk Idrott i Stockholm under ett

30-tal år, och som ännu lever kvar i de äldre bollklubbisternas minne. Det var idrottsfest och högtid när de båda klubbarna möttes, segrar och nederlag växlade.

Intresset på det organisatoriska planet har också funnits och sträckt sig utanför klubben. Jag tänker då närmast på tillkomsten av Gotlands Idrottsförbund, Föreningen Gotländsk Idrott, Svenska Varpaförbundet och Gotlands Varpaförbund, där klubben haft representanter som varit med och utformat dessa förbund.

Klubben har som jag nämnt haft många goda ledare och det är svårt att framhålla någon före de andra. Vi tackar dem alla för deras uppoftande och oegennyttiga arbete i klubbens och idrottens tjänst.

Klubben står väl rustad att fira sitt 100-årsjubileum. Höjdpunkten i firandet är utgivning av denna jubileumsskrift där skeden och episoder skildras av redaktören för skriften K. G. Anderson.

Av egen kraft har vi icke kunnat förverkliga utgivningen. Men tack vare stöd och bidrag från idrottsförbund, föreningar, egna medlemmar och enskilda personer har saken kunnat förverkligas. Till alla Er framföres härmed Wisby Bollklubbs hjärtliga tack.

Må vi alla bollklubbister gemensamt utbringa vårt sedvanliga tvåfaldiga leve för vår kära klubb, för de år som gått och för vår framtid.

Sven Nordberg
Ordförande i Wisby Bollklubb.

Från Riksidrottsförbundets 75-årsjubileum i Stockholms stadshus den 3/6 1978. Ordförande i RF. HKH Prins Bertil betraktar tavlan av Åhsbergsska hagen, som överlämnades till RF som gåva från Wisby Bollklubb. På bilden från v. RF:s Vd. Bo Bengtson, Riksidrottsstyrelsens ordf. Landshövding Karl Frithiofson, Prins Bertil, Bollklubbens ordf. Sven Nordberg och sonen Ulf. Tavlan målad av konstnär Harald Norrby.

*Anders Dahlgren, ordf. i Föreningen Gotländsk Idrott och "Stångaspelsgeneral".
Går i sin fader Reinholds fotspår som stark man för de gamla gutniska idrotterna.*

DE GAMMALGUTNISKA IDROTTERNA I DAG.

Av FGI:s ordförande Anders Dahlgren

En minneskavalkad över 100 år ter sig mäktig, ja nästan övermäktig. Föreningen Gotländsk Idrott som "bara" har 66 år på nacken kommer snart in i pensionsåldern. Men på samma sätt som Bollklubben alltjämt är pigg och rask, har man väl anledning att lyckönska gutnisk idrott till alltjämt nya framgångar. Platsen "i gutarnas hjärtan" har erövrats och återerövrats. För varje nytt år under sjuttio-talet har nya deltagarrekorde slagits och publikintresset ökat. Det var bollklubbister som en gång satte fart på FGI och skapade samling och målmedvetenhet hos tidigare "kommitterade" och guta-idrotts-fraktionen inom Gotlands Idrottsförbund. Dessa gamla skulle haft anledning att gläd-

jas över den oförminskade entusiasmen i dag. Från 1912 till 1930 var det tre "äka" bollklubbister som höll i FGI-klubban: Emil Nyberg, Adolf Dahlbäck och Nicklas Sandström. Sen ryckte min oförliknelige pappa Reinhold Dahlgren in i kraft av sin gärning som "Stångaspels-general" och ungdomsrekryterare. Tänka sig, Reinhold var med bland stiftarna redan 1912 och avled som hedersordförande i FGI 1968. Vi Dahlgrenare "under ett halvt sekel", även min bror Tore och jag har mitt i det tunga jobbet med FGI, Stångaspel, Maj-pärk, GutaWåg och UngdomsLaik alltid känt stödet och intresset från alla dem som pripits av våra idrotters enkelhet, storhet och charm. Inte minst har Wisby Bollklubb gett gutaidrotten fortsatt stöd och intresse; många har ställt upp för att föra hembygdsarvet vidare. Att nämna någon (eller alla) är ogörligt!

Det finaste med våra gemensamma strävanden idag, (FGI:s, Bollklubbens och andra gutaidrotts-intressen) är, att det alltjämt inte är jäktet efter att vara "kulturell", söka rekord, resa till Skottland, tjäna pengar eller komma i TV som är våra stora drivkrafter (även om någon del av detta kan få vara med!). Nej, det är den gutniska idrottens egen glädje och härlighet, gemyt och enkelhet, närhet och kamratlighet som förenar oss med dess framtid. Kasta inte skräp, kasta varpa! Och spela pärk! Och störta stång! Gör det! Leve hundraårsklubben! Vi ska följa efter!

Lennart Johansson, ordf. i Gotlands Idrottsförbund.

WISBY BOLLKLUBB 100 ÅR

Av Ordföranden i Gotlands Idrottsförbund Lennart Johansson
När Wisby Bollklubb i augusti 1978 begår sitt 100-årsjubileum är detta en verkligt stor händelse inom idrottsvärlden. Inte enbart här på Gotland utan även i hela Idrotts-Sverige, då Bollklubben tillhör en av de äldsta idrottsföreningarna i landet.

För mer än hundra år sedan förekom idrott här på Gotland mest i form av pärk och varpa och dessförinnan hade de gotländska folklekarna utövats sedan urminnes tider.

År 1878 gästades Gotland av Stockholms Bollklubb och det var i samband med det besöket som tanken på bildandet av en bollklubb i Visby uppkom.

Stockholms Bollklubb hade till syfte att uppliva nordiska folk lekar och då speciellt bollekar, vilket hade till följd att pärkspellet fick en framträdande roll under Bollklubbens första år. Wisby BK kom att betyda mycket för öns idrottsliv i slutet av 1800-talet och det var på klubbens initiativ som den första distriktstävlingen i pärk hölls år 1882.

Wisby Bollklubb kom även att få sin betydelse för den gotländska fotbollen. Vid besöket av Stockholms Bollklubb år 1878 visade stockholmarna hur det engelska fotbollsspelet gick till. Fotbollen hade dock svårt att få fäste här på Gotland, men år 1885 antog i alla fall Wisby Bollklubb tillsammans med bollklubbarna i Stockholm och Göteborg gemensamma regler. Dessa regler användes i tio år varefter de engelska reglerna infördes.

I första paragrafen i Wisby Bollklubbs stadgar står "Klubbens ändamål är att genom öfningar underhålla och väcka lust för de gotländska folklekarna samt annan idrott". Och att denna lust har väckts kan väl ingen ta miste på. Föga anade de som samlades på Paviljongsplan i Visby för hundra år sedan att idrotten skulle få den utveckling som den fått. Idrotten som då var ett privilegium för ett fåtal har idag blivit "Idrott åt alla".

Jag lyfter min hatt för Wisby Bollklubb och önskar den fortsatt framgång under nästa sekel.

Lennart Johansson

Knut Mattsson, ordförande i Gotlands Varpaförbund

DEN GOTLÄNDSKA NATIONALSPORTEN

Av ordföranden i Gotlands Varpaförbund Knut Mattsson

Varpa, den gotländska nationalsporten, är en kulturyttring med anor långt tillbaka i öns historia.

Att kasta varpa är en angelägenhet, ja närapå en nödvändighet för en äkta gute.

Redskapet var från början en sten formad att passa handgreppet. Den skulle också vara något så när slät på undersidan för att inte studsas iväg när den tog mark vid målet. När Svenska Varpaförbundet bildades 1945 hade man fått fram en varpa av metall med specifik vikt så nära stenen man kunde komma. Det redskapet kan var och en få avpassat efter storlek och tyngd och med grepp för tumme och fingrar. Den typen av varpa användes vid officiella svenska mästerskap och vid tävlingar runtom i landet.

Den ursprungliga stenvarpan har efter att ha varit nära att försvinna fått något av en renässans framför allt på Gotland. Men in-

tresset även på fastlandet griper omkring sig. I Varberg, Göteborg och Malmö till exempel förekommer tävlingar i stenvarpa.

Stenvarpatävlingarna på Gotland börjar redan i maj och brukar avslutas i september.

Det är många klubbar som arrangerar och deltagarantalet varierar mellan 150-200 kastare. I takt med ökad träning och flitigare tävlande har skickligheten övats upp i imponerande grad. Det har visat sig att ovan nämnda former av varpkastning med sten och med metall mycket väl kompletterar varandra.

Tävlingar med metallvarpa förekommer förutom på Gotland också i stora delar av övriga landet. Distriktsmästerskap och svenska mästerskap samlar eliten av kastarna. Arrangerandet av svenska mästerskap alternerar runt landet och Gotland kommer in i bilden med så där 4-5 års intervaller.

Vid senaste mästerskapen i Stånga 1975 deltog över 700 kastare. Minst lika många beräknas det bli i Visby som fått mästerskapen denna sommar för att inviga sin nya kastplan och kanske också för att hedra 100-åringen Wisby Bollklubb.

Det kvinnliga inslaget ökar för varje år och det är mycket glädjande utveckling. Även för juniorer anordnas mästerskap och där är principen vad det gäller platsen för tävlingarna densamma som för seniormästerskapen.

De senaste åren har varpan nått ut över landets gränser mycket tack vare det intresse som Svenska Varpaförbundets nuvarande ordförande Eskil Erikson ägnar de internationella idrottsfrågorna. I Jugoslavien till exempel har ett landsförbund bildats. På väg åt samma håll är man också i våra nordiska grannländer liksom i Västtyskland.

Är man riktigt optimistisk kan man tänka sig världsmästerskap i varpa om 10-15 år.

Den gotländska dominansen har ändå sedan Svenska Varpaförbundet bildades 1945 varit stor och kommer av allt att döma att så förbli. Vid årets mästerskap i skolvarpa i Visby tog Gotland segern i samtliga 8 klasser och det är väl en liten fingervisning av hur framtiden kommer att gestalta sig.

Förgrundsgestalter som Macke Hejdenberg och K. F. Söderdahl, vilka var med från början har givit varpasporten sin profil. Efterföljare både som ledare och aktiva har varit och är många och kanske är det just traditionen, känslan för arvet, som ger gotlänningarna styrkan att vara och förbli bäst.

Varpan står stark på Gotland. Det skall mycket till för att rubba den särställning Gotland intagit i varpasammanhang.

Jubilerande Wisby Bollklubb har medverkat till att vi uppnått denna position och vi hoppas att hundraåringens intresse för varpasporten skall fortsätta även i framtiden till heder och ära för klubb och fosterö.

GOTLÄNDSKA FOLKLEKARS URSPRUNG.

Bland de tävlingsspel som levt kvar från forntiden står de gutniska folklekarna i särklass, främst då varpa och pärk. Man har hittat varpstenar i gotländska forngravar. Mycket tyder på att varpan från början varit ett kastvapen.

Hur gammal pärken är vet man däremot mycket lite om. De gamla grekerna och romarna hade bollspel. På en relief från antiken kan man se tre personer med en boll som i storlek påminner om vår pärkboll. Nästa belägg för pärkspel har vi i Erasmus Roterodamus i början på 1500-talet utgivna "Colloquia" (Samtal), där han i kapitlet "Om ungdomslekar" redogör för ett bollspel som är identiskt med den gutniska frampärken. Det enda som skiljer är poängbenämningen, där det holändska spelet räknar 15, 30, 45 och victoria (seger), medan det gutniska har 10, 20, fullt och vinst. Man spelar bästa av tre pärcar liksom vi och stöta och kas heter terminus och nota på latin. Detta tyder på att pärk spelats i Holland under medeltiden och kanske är ett arv från antiken.

När Hans von Strelow i sin gotländska krönika, som skrevs i början av 1600-talet, talar om de gutniska folklekarna, nämner han inte pärken, men när Carl von Linné 100 år senare gör sin gotländska resa spelar man pärk lite varstans på södra Gotland, där den också var given i våget. I våg på norra Gotland förekommer inte alls pärk.

Den gotländske kyrkoherden Lars Nilsson Neogard (död 1758) berättar i en handskrift "Gauta-Minning" om de gutniska folklekarna och på ett ställe står det: "När Holländarna hit komma, spela de detta bollspel, på samma sätt".

Hur pärkspellet kommit till Gotland och hur gammalt det är lär vi aldrig få veta, om det förts hit av de gamla vikingarna i öster- eller västerled eller är en senare "import".

Den gutniska pärken har flera varianter. Förutom frampärc finns bakpärc och puttpärc, den sistnämnda dock inte som tävlingsspel.

FOKLEKARNAS ÖVERGÅNG TILL ORGANISERAD TÄVLINGSFORM.

Våg.

En mycket gammal tävlingsform på Gotland är våget som var mycket vanligt förr i socknarna, där drängarna (de ogifta karlarna) ville mäta sina krafter i fredlig kamp med gubbarna (de gifta karlarna). Hur gammalt våget är vet vi inte. Det kan ha sina rötter i hednatiden, även om kanske grenarna inte var desamma. Hans von Strelow berättar i sin "Gotländska krönika" som kom ut i början av 1600-talet om våg mellan olika socknar.

I varje våg förekommer tre spel och varje parti har lika många i varje spel, vilka utförs av udda par deltagare för att undvika lika många segrar på vardera sidan. För seger fordras vinst i två spel. Man börjar med samspel som för det mesta är pärc, utom på norra Gotland där pärc inte förekom i äldre tider. Det förlorande laget väljer frispel och det kan vara en annan sorts pärc, varpa, hankdragning, kappränning o. dyl. Vinner andra parten blir det ytterligare ett frispel.

Våg förekom endast på landsbygden och huvudsakligen inom socknarna. På 1880-talet tog Wisby Bollklubb initiativ till våg mellan socknar och sådana förekom åren 1881—87 med stort deltagande från landsbygden, och även ett och annat Visbylag var med. Sedan kom klubben in i en vågdal och dessa tävlingar upphörde.

Initiativet till återupptagande av våg med deltagande från klubben kom först 1922 då klubben hade våg mot Rone. 1927 fick klubben en utmaning från Föreningen för Gotländsk Idrott i Stockholm. Det var den gamle bollklubbisten Macke Hejdenberg som i kruserderliga ordalag i gammal stil ville ha ett våg i varpa som skulle föregås av pärcspel.

Hans brev hade följande lydelse:

Stockholm den 22 aug. 1927.

Till samtliga ärade gubbar och sorkar i Wisby Bollklubb!

Ärade gubbar och sorkar, må alltid väl. Eftersom den härliga sommaren börjat på allvar att gästa våra trakter och det då varit sed hos gutarna att vistas i ängarna och fördriva tiden med idrott så hava vi samtliga gubbar och sorkar inom Föreningen för Gotländsk Idrott i Stockholm överenskommit att teckna några rader till Eder.

Alltså hava vi företagit oss att ånyo, ehuru vi anse oss alltför underlägsna Eder, att utmana Eder, samtliga gubbar och sorkar, på ett litet nöje eller s. k. "våg" söndagen den

4 september kl. 13 i Vasaparken i Stockholm med bakpark som uppvisning och varpa som samspel vid Frösundavik.

Beträffande den gemensamma förtäringen efter slutad tävling önska vi den skall lända oss alla till glädje och hoppas att därmed knyta starka band som upptaga allas vårt intresse för den gamla kära Gutaön och dess urgamla folk-lekar. Dessutom hoppas vi att detta nöje eller våg måtte avgå med endräkt och sänja, vilket är allas vår önskan.

Tecknat av samtliga gubbar och sorkar inom Föreningar för Gotländsk Idrott i Stockholm.

I all vänlighet

M. HEJDENBERG
Sekreteraren

Även ett svar på en inbjudan till våg kunde vara mycket högtidligt och "underdånigt". Därom vittnar ett svar som klubben fick på en inbjudan till Gothems Idrottsförening, ett våg omfattande tävlingar i park, varpa, stångstörtning m. fl. grenar:

Till Idrottskamrater i Wisby Bollklubb!

Med bäven men ock med glädje hava vi, oansenliga idrottsmän i Gothems IF, mottagit Eder utmaning till tävlan i fäderneärvda, gutniska idrotter. Med bäven, ty Wisby Bollklubbs namn är känt och fruktat bland alla gutar, med glädje, ty även om vi förutse, att den leken bliver oss alltför svår, skall det dock alltid hos oss räknas som en ära att få pröva våra krafter i tävlan med namnkunniga idrottsmän.

Med stolthet antaga vi därför Eder inbjudan och lova att punktligt å angiven tid och ort ställa upp sju ärliga män till tävlan i gotländsk våg enligt av Eder föreslagna regler. Även vilja vi då med våra bästa idrottsmän i två tremannalag enligt gutars sedvänja upptaga en tävlan med Edre segervana varpkastare.

Med kännedom om Eder stora gästfrihet, Eder öppna och ärliga kämpahåg och sanna idrottsmannaanda, är det vår fasta förvissning, att dagen för oss skall bli minnesrik och den gotländska idrotten till vinning.

Gothem den 6 aug. 1934

För Gothems IF
RUDOF CARLSON
ordf.

Styrelsen 1878.

A. J. W. Klintberg, ordförande

C. Rudolf Wallér, kassör

B. L. P. Eriksson, vice ordförande

D. Robert Löfving, suppleant.

Kort saknas på sekreteraren Herman Wickman.

STIFTANDET.

Den första upprinnelsen till Wisby Bollklubb kom som så många andra för ön betydelsefulla insatser från Sällskapet DBW. Under sommarmånaderna brukade en skara unga män, de flesta DBW-ister, varje tisdagseftermiddag samlas i den s. k. Skolbetningen söder om Visby för att spela pärk och kasta varpa. Man hade förfriskningar med sig och slutade med sexa i det gröna. Detta kotteri kallades "skolbetningarna" och utgjordes mest av köpmän, tjänstemän och en och annan borgare.

Under senare hälften av 1870-talet bildades i Stockholm Stockholms Bollklubb med syfte att uppliva nordiska folklekar, i synnerhet bollspel. Bland stiftarna var flera gotlänningar, bland dem Gustaf Herlitz, Axel Kolmodin, Carl och Gustaf Cramér. När man skulle börja med inövande av pärk kom man snart underfund med detta bollspels särregna svårigheter och insåg nödvändigheten av att på hemöen få undervisning i denna idrott. Man skrev till lektor C. J. Bergman om tillfälle kunde beredas att få åse och delta i en riktig pärk. Svaret blev mycket positivt och den 28 juli 1878 kom 31 man från Stockholms bollklubb till Visby.

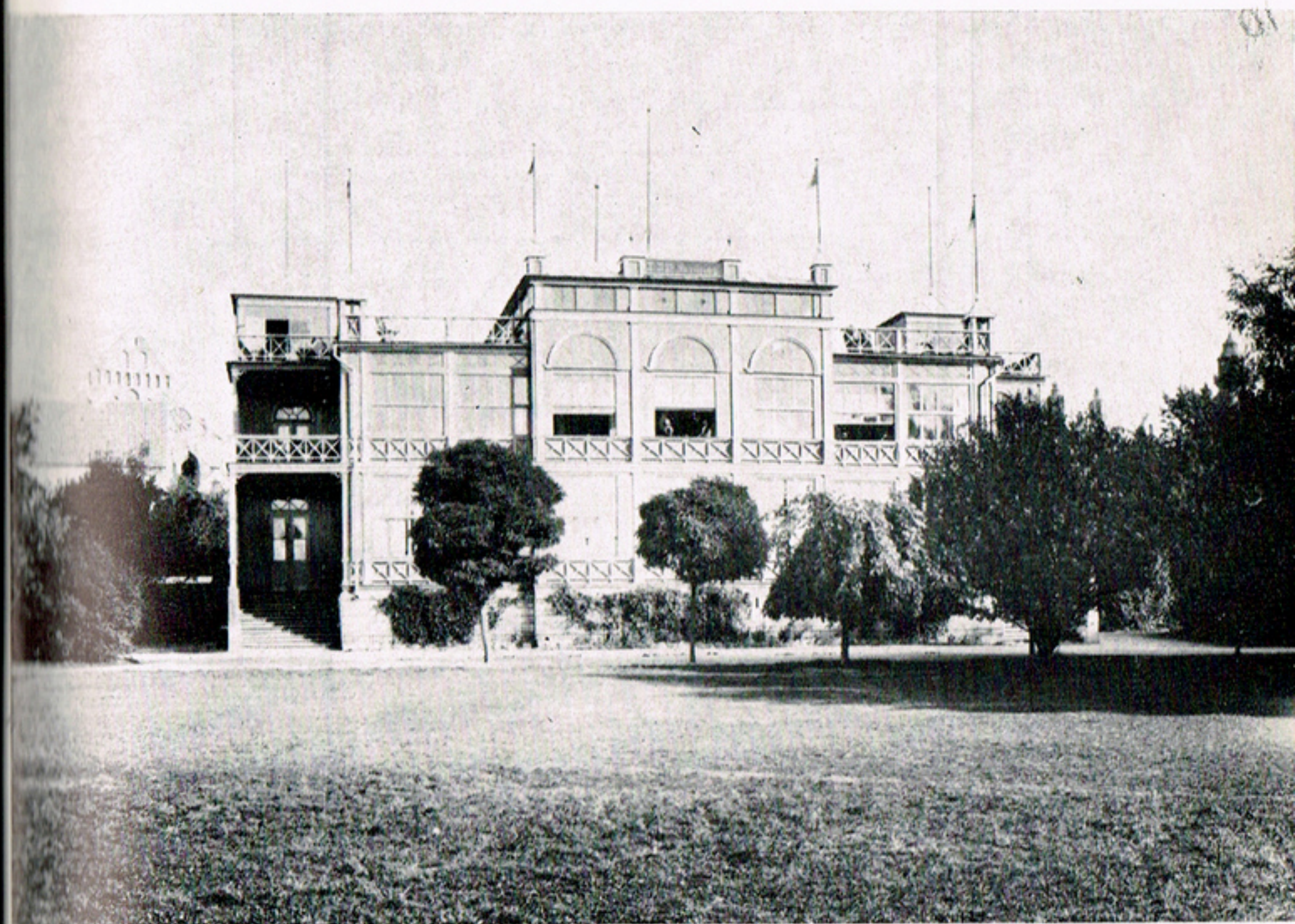
Lektor Bergman hade fått löfte av "skolbetningarna" om medverkan och fick i fabrikör J. W. Klintberg en värdefull och outtröttlig medhjälpare. På förmiddagen tittade man på ruinerna och Fornsalen och kl. 12 begav man sig till Skolbetningen, där en enkel frukostmiddag, i vilken 120 personer deltog, var anordnad.

Därefter började pärspelet, varpkastning och stångstörtning omväxlande med tal och skålar. Lektor Bergman hälsade välkommen i ett högstämt och som vanligt glänsande tal och ingenjör Erik Scholander tackade å gästernas vägnar och höjde sitt glas för Skolbetningen som tillhörde läroverket och där släkte efter släkte undervisats i de gamla gutniska lekarna. Därefter visade gästerna hur man spelar engelsk fotboll.

En åskådarskara på över 1 000 personer hade samlats för att titta på och man ordnade med lekar, i vilka även damer deltog.

Stockholms Bollklubbs utflykt till Visby gav uppslag till bildandet av Wisby Bollklubb och knappt en månad senare blev klubben på initiativ av fabrikör Klintberg konstituerad. En teckningslista hade cirkulerat i staden och ett den 27 augusti på Paviljongsplanen utlyst samman-

träde räknade följande 32 medlemmar: fabrikör J. W. Klintberg, bokhållare L. P. Eriksson, provisor F. W. Berghammar, handlandena Herman Wickman och Hugo Pettersson, bokhållare Bror Wickman, kontoristerna Carsten Rönne och Emil Holmberg, ingenjör Carl Fr. Weller, bokhållare Hugo Klingvall, handlande Selim Schenholm, kontorist Robert Löfving, provisor Alb. Ohlsson, bokhållarna John Bäckvall och Wilhelm Lythberg, handlande Carl Strömbeck, garvare John Ödin, bokhållare L. O. Stenman, notarie Rud. Wahlström, handlandena C. T. Lundin, Th. Ödin, Hamp. Lindström, Carl Joh. Lindbom och Rud. Wallér, bokhållare C. J. Måhrbeck, kontoristerna C. E. Möllerström och Carl Franzén, lantbrukare John G. Herlitz, bokhandlare Wilh. Nyberg, jägmästare Nils Elias Herlitz, löjtnant Axel Bolin, handlande C. J. Martin, Th. Ödin, Hamp. Lindström och Carl Joh. Lindbom.

DBW:s paviljong med planen framför. Det var här man samlades för att bilda Wisby Bollklubb.

Bilden tagen någon gång under 1890-talet.

Kassa

1880

22

Konto

1879

23

KLUBBENS VERKSAMHET.

1878—81.

Under år 1878 förekom inga sammanträden eller övningar utan man tog vintern på sig för att utarbета stadgar, arbetsplan m. m. Det första protokollförda sammanträdet hölls den 15 juni 1879. Då valdes följande styrelse: ordförande J. W. Klintberg, vice ordförande L. P. Eriksson, sekreterare Herman Wickman och skattmästare Rud. Wallér. För bestämmande av spelregler utsågs en kommitté bestående av Em. Holmberg, Wilh. Nyberg och Fr. Berghammar. Förslag till stadgar upplästes. Sedan de granskats av en kommitté antogs de vid sammanträde den 6 augusti samma år.

Ur stadgarna kan följande nämnas:

§ 1. Klubbens ändamål är att genom övningar underhålla och väcka lust för de gotländska folklekarna samt även öva engelska fotbollsspelet m. m.

§ 2. Klubbens angelägenheter ombesörjes av en styrelse bestående av ordförande, vice ordförande, sekreterare och skattmästare, vilka var för sig väljas, därjämte väljas två suppleanter, vilka i mån av behov inträda i de förras ställe. Ledamöterna i styrelsen väljas för ett år och kunna återväljas.

§ 11. Övning hålles om väderleken det tillåter en gång i veckan, varom genom ordförandens försorg tillkännagives i stadens mest spridda tiding samt utses till varje övning två värdar som åligga att medhava attiraljen samt att ansvara för och återlämna densamma.

§ 13. Ledamot som icke uti 2 på varandra följande år inbetalt sin årsavgift är från klubben utesluten.

Årsavgiften bestämdes till en krona.

Klubbens ordförande J. W. Klintberg avled den 17 juli och vid sammanträde den 6 augusti utsågs Rud. Kolmodin till ny ordförande. L. P. Eriksson fick lika många röster och mötesordförandens utslagsröst fick avgöra. Till hedersledamöter utsågs C. J. Bergman och P. A. Säre.

Övningarna som till en början ägt rum i Skolbetningen flyttades till Paviljongsplanen. Göteborgs Bollklubbs regler för fotboll antogs och fotboll och pärk spelades växelvis.

Den 27 augusti firade klubben sin första högtidsdag med bollspel på Paviljongsplanen och nachspiel på Stadshotellet. Denna sommar hade klubben sammanträtt elva gånger.

Vid årsmötet i mars 1880 utsågs Anton Pettersson till ny sekreterare efter Herman Wickman som av sagt sig. På sommaren fick Bollklubben besök av Stockholms Bollklubb och det blev övningar i diverse idrotter i Skolbetningen. Kort därefter gästades Visby av hertigen av Gotland och klubben fick då tillfälle att visa upp de gutniska folklekarna.

På förslag av Anton Pettersson valdes vid ett sammanträde i oktober en kommitté "för nytta och nöje". I kommittén invaldes hrr Prien, Berghammar och Wallér. Kommittén fick i uppdrag att även under vintermånaderna anordna enkla och trevliga samkväm. Redan efter en månad inbjöd kommittén till en teaterföreställning för att inviga den då nyinredda teatern. På denna s. k. Bollklubbs teater uppfördes en hel rad sällskapsspektakel, bl. a. Drillens operett, Blodbadet på Sicilien, Mohrens sista suck, Lilla sångfågeln, En cigarr, Rika morbror, I rum för resande. Man övade även flitigt manssång. Denna teater var under lång tid den enda teaterlokalen i Visby och den hyrdes även ut till enskilda sällskap. Klubben hade den kvar till 1888, då den såldes till dåvarande innehavaren av Stadshotellet fru Mathilda Berger.

Sommaren 1881 blev mycket regnig, varför klubben hade tillfälle till endast ett fåtal övningar. Vid 1881 års slut hade klubben 87 medlemmar.

Vid ett sammanträde den 15 december beslöts att för den händelse is under vintern bildades i yttre hamnen uppdra åt styrelsen att så fort som möjligt utfärda inbjudan till för saken intresserade personer inom och utom klubben för bildande av en skridskoklubb. Av behållningen på sista soaren överlämnades 70 kr till Visby fattigvård.

1882—87.

Under perioden 1882—87 kom en storhetstid med en mycket livaktig verksamhet och stora tävlingar.

På sammanträde den 21 juli 1882 väckte styrelsen förslag om anordnande av ett s. k. våg för att söka återuppliva hågen för pärspelet, vilken av olika anledningar, inte minst till följd av det tilltagande läseriet, på många ställen på Gotland börjat minska och rent av försvinna. Pärspelet var i hög grad "syndigt" då det för det mesta utövades på söndagseftermiddagarna — den enda tid som stod till

buds på landsbygden. Det beslöts vid sammanträdet att utfärda offentlig inbjudan till ett sådant våg, vilket skulle äga rum söndagen den 13 augusti på Södra Byrummet i Visby. Medel till pris skulle tas ur klubbens kassa och dessutom genom subskription av medlemmarna. Till prisdomare utsågs Rud. Kolmodin, L. P. Eriksson, John Munthe, Wilh. Nyberg och Anton Pettersson med M. Klintberg, C. T. Lundin och Hugo Pettersson som suppleanter.

I ortens tidningar infördes följande inbjudan:

"Som Wisby Bollklubb beslutat utdela belöningar till dem som kunna visa det bästa pärkspelet på Gotland får den härmed inbjudas respektive socknars bollspelare att delta i den tävling som kommer att förrättas söndagen den 13 augusti kl. 3 e. m. å Södra Byrummet utanför Visby."

I planen för denna inbjudan ingick vidare att de tävlande skulle anmäla sig i våg, antingen inom en och samma socken eller med utvalda från en annan; att varje våg skulle räkna högst 14 deltagare, 7 på vardera sidan; att tre pärkar (fram- eller bakpärk) skulle spelas; samt att tre pris à respektive 50, 30 och 20 kronor skulle så framt minst 6 våg anmälde sig komma att utdelas.

Antalet anmälda blev långt större än man vågat hoppas och inte mindre än 16 våg anmälde sig. Det var Väte-Hejde, Ekeby, Östergarn, Fole-Lokrume, Gammelgarn, Hörsne-Bara, Rone, Halla-Dalhem, Mästerby-Sanda, Ljugarn-Alskog, Norrlanda, Vänge-Dalhem, Källunge, Hablingbo, Burs och Etelhem. De tre sistnämnda spelade frampärk, de övriga bakpärk. Av någon anledning uteblev lagen från Norrlanda och Rone, varför 14 våg med 196 tävlande ställde upp.

Utrymmet hade inhägnats och planerna utmärktes med flaggor och vimplar, men detta respekterades inte av den stora åskådarskaran till men för spelet. Man hade inte plats för flera än fem våg samtidigt, varför det dröjde ända fram till 6-tiden innan alla fått ge prov på sin färdighet och bedömts av prisdomarna.

Efter tävlingarna samlades deltagarna vid bålarna, där klubbens ordförande Rud. Kolmodin förrättade prisutdelningen och uttalade förhoppningen att denna den första tävling i sitt slag skulle bära goda frukter för det framtida pärkspelet på Gotland.

Första priset, 50 kr, tillföll Ljugarns våg, pärk Karl Knut Westberg, andra, 30 kr, Hablingbo våg (frampärk), pärk Karl Joh. Söderberg och tredje, 20 kr, Fole-Lokrume, pärk Karl O. Olofsson, det sistnämnda efter lottning med Väte-Hejde och Dalhem-Halla.

Sedan Hugo Pettersson utbragt en med livligt bifall mottagen skål för Gotland och dess folklekar fortsatte festen med en tävling på boll mellan dagens segrare Ljugarnsborna och Visby Bollklubb som slöt med ett vunnet spel för vardera sidan. Sedan roade man sig med hankdragning, kappränning m. m., varefter vid niotiden större delen av landsborna med extratåg anträdde hemfärden.

1883 avsade sig Rud. Kolmodin ordförandeskapet och efterträddes av Hugo Pettersson.

På sommaren anordnades på Södra Byrummet en fest för medlemmar av Gotlands nation i Uppsala och deras sångarbröder, varvid man passade på att med en pärk återuppliva gamla skolminnen.

Sedan Sällskapet DBW beviljat klubben 100 kr till pris beslöt man anordna ett nytt våg den 12 augusti på Södra Byrummet. I detta ställde följande 15 våg med 210 deltagare upp: Mästerby-Stenkumla, Väskinde, Lokrume-Fole, Väte, Bäls Bollklubb, Hejdeby, Dalhem-Vänge, Hejde Bollklubb, Roma, Ekeby Bollklubb, Ekeby-Barlingbo, Östergarns Bollklubb, Hörsne-Bara, Halla-Dalhem och Garda. Det sistnämnda spelade frampärk, de övriga bakpärk. Samspelet var helt naturligt pärk och bland frispelen märktes även pärk samt varpa, hankdragning, krokfinger och kappränning.

Efter spelets slut utdelade klubbens ordförande belöningarna, vartill anslagits 150 kr, vilken summa fördelades så att varje våg fick 10 kr, vilka tillföll den vinnande sidan.

Som framgick av anmälningarna hade fyra nya bollklubbar bildats. Med extratåg hade kommit 1 200 personer och åskådarna uppgick till 3 000.

Klubben fick även 1884 100 kr från Sällskapet DBW och därtill 50 kr från Gotlands Järnväg och utlyste ett nytt våg till den 17 augusti. Där ställde följande tio våg upp: Ekeby-Visby Gymnastikförening, Fole-Bäl, Halla-Vänge, Mästerby-Dalhem, Martebo-Roma, Väte-Endre, Vall-Källunge, Bäl-Hejdeby, Väskinde-Visby "nya" Bollklubb och Hablingbo-Hablingbo, av vilka endast det sistnämnda spelade frampärk. Vid detta våg liksom vid de följande bestämdes att pärk inte fick tas som frispel. Det segrande laget inom varje våg (det som står först här ovan) fick 10 kr. Extrapris på tio och fem kronor tilldelades H. Pettersson, Långgutes i Mästerby, och Hans Andersson, Stenstugu i Hablingbo. Den andre pärkaren i Hablingbovåget, Lars Hägg, Petes i Hablingbo, fick hedersomnämmande.

En manstark kör utförde flera sånger och professor L. M. Törngren vid Gymnastiska Centralinstitutet som rest ner enbart för titta på dessa tävlingar hyllades med ett leve.

Vid ord. marssammanträdet 1885 valdes till ordförande Karl Lundin, till vice ordförande John Munthe och till skattmästare Wilh. Nyberg, varjämte Anton Pettersson kvarstod som sekreterare.

Från Sällskapet DBW fick klubben ett årligt anslag på 200 kr tre år framåt, vilket föranledde klubben att besluta om sex pris på 5 kr till enskilda spelare.

Inte mindre än 238 personer fördelade på 17 våg deltog i våget den 16 augusti. Det var Mästerby mot Östergarn, Visby nya Bollklubb mot Bäl, Alva mot Lokrume, Sanda mot Barlingbo, Etelhem mot Fole, Hejdeby mot Hejde, Dalhem (Nilsson, Granskogs) mot Väskinde, Ekeby

mot Stenkyrka, Björke mot Stenkumla, Dalhem (Pettersson, Harstäde) mot Vall, Väte mot Lummelunda, Halla mot Roma, Bäl (Johansson, Suddergårda) mot Endre, Torsburg mot Buttle, Gothem mot Ganthem, Garda (Eliasson) mot Burs och Burs (Nilsson) mot Garda. De två sistnämnda spelade frampärk, de övriga bakpärk. Ytterligare 51 spelare ville vara med men kom för sent med sina anmälningar.

Klubbens ordförande delade ut tio kr till segrande lag i varje våg (det som står först här ovan) och dessutom fick följande enskilda spelare 5 kr vardera: Oskar Pehrsson, Garda, August Pettersson, Mästerby, Oskar Larsson, Endre, August Nilsson, Barlingbo, Hans Klingvall, Dalhem och Thomas Johansson, Visby.

I början av 1886 väcktes förslag att klubben skulle försöka ordna en skridskobana. Tack vare att yttre hamnen frös till ordnades saken lätt och man hade flera lyckade fester där, då vågbrytaren garnerades med brinnade tjärtunnor, kalkljus och bengaliska eldar. Men redan efter ett par veckor kom en sydväststorm och rev upp isen och därmed var det slut på den glädjen, till stor sorg och saknad för Visby sportälskande ungdom.

I mars valdes följande styrelse: ordförande John Munthe, vice ordförande Wilh. Nyberg, skattmästare Carl Degerman och sekreterare John Hellgren.

Årets våg hölls den 5 september på Södra Byrummet. Följande sexton våg hade anmält sig: När-Stånga, Guldrupe-Martebo, Endre-Atlingbo, Sanda-Vänge, Dalhem-Barlingbo, Pärkvännerna i Visby-Sjonhem, Halla-Follingbo, Väte-Roma, Lau-Garda, Buttle Bollklubb-Stenkumla, Väte-Björke, Mästerby-Lummelunda, Västergarn, Stenkumla, Bäl-Väskinde, Hejdeby-Viklau och Dalhem, 10 kr tilldelades segrande laget, det förstnämnda i varje våg här ovan. Dessutom fick N. Hägg, Hakuse i Björke, Larsson, Endre, G. F. Pettersson, Hejde, August Pettersson, Mästerby och Herman Hedström, Visby, 5 kr vardera.

År 1887 utgjordes klubbens styrelse av Selim Schenholm, ordförande, Joh. Hellgren, vice ordförande, Th. Ödin, skattmästare och Axel Lundberg, sekreterare.

Från och med detta års utgång kunde klubben inte vänta mera anslag från Sällskapet DBW och då det inte var troligt att prispengar skulle kunna anskaffas på annat håll beslöts att våg för sista gången skulle anordnas detta år. Det ägde rum den 11 september med följande 16 våg: Viklau-Endre, Guldrupe-Atlingbo, Björke-Roma (Engbohm), Vänge-Hejdeby, Hejde (Ahlin)-Fole, Alva-Lau, Klinte-Ekeby Bollklubb, Lärbro-Roma (Lindell), Visby Idrottsförening-Mästerby, Vall-Visby Pärkvänner, Dalhem (Granberg)-Burs, Väskinde-Barlingbo, Bäl-Dalhem (Larsson), Eksta-Väte (Johansson, Skradarve), Väte (Johansson, Gullarve)-Buttle och Hejde (Alfvegren)-Guldrupe. Av dessa spelade Alva-Lau frampärk, de övriga bakpärk. Priserna var som tidigare 10 kr till segrande lag, det förstnämnda här ovan i varje våg. 5 kr vardera

fick Rud. Wahlström, Visby, Aug. Pettersson, Mästerby, Olsson, Alva, och N. Hägg, Hakuse i Björke.

Trots det vackra vädret var intresset för tävlingarna ganska litet och extratåget medförde endast hälften så många som vid tidigare tävlingar.

1888—1897

Redan vid marssammanträdet 1888 fann man att intresset svalnat högst betydligt i klubben och man såg dystert på framtiden. Det var ingen som var villig att åta sig ordförandeskapet. Till vice ordförande utsågs John Hellgren, till skattmästare Otto Swahn och till sekreterare Axel Lundberg. Någon ordförande fick man inte under året och John Hellgren fick tjänstgöra som sådan.

På sommaren gästades Visby av det sachsiska kungaparet och då hade klubben tillsammans med Idrottsföreningen en uppvisning i park som mycket uppskattades. I övrigt var det ett magert år med ett fåtal dåligt besökta sammanträden. Endast två nya medlemmar invaldes medan fjorton föll bort av olika anledningar, bl. a. uteblivna årsavgifter. Bland dem som gick bort var klubbens hedersledamot, magistratssekreterare Gabriel Herlitz, som avlidit.

Året efter fick man ingen ny medlem och femton slutade i klubben. Det enda sammanträdet som hölls var årsmötet, då John Hellgren blev ordförande, John Munthe vice ordförande, Edv. Cramér skattmästare och Anton Pettersson sekreterare. Vid övningarna i Skolbetningen på våren och på Paviljongsplanen på hösten har det mest varit utomstående idrottsmän som deltagit. Man firade inte ens högtidsdagen.

Klubben skänker förnämlig silverpokal.

År 1890 hade klubbens medlemsantal sjunkit till 32 + en hedersledamot och man började diskutera ändring av stadgarna för underlättande av inval.

Den 17 augusti anordnades stora allmänna idrottstävlingar på Visborgsslätt med mycket stor tillslutning av tävlande och publik. I kommittén för dessa tävlingar var klubben representerad genom John Hellgren, Selim Schenholm och John Bachér. Till dessa tävlingar skänkte klubben en gammal silverpokal från 1795 som skulle tävlas om i bakpärk vid större tävlingar inom ön. Det vinnande laget skulle ha rätt att på en särskild minnespenning som anbringades på poka-

len få gravera sina namn eller namnet på den klubb de tillhör jämte dag och år då pokalen erövrades. Pokalen vanns första året av Visby Pärkspelare: Emil Nyberg, pärrkarl, Wilh. Nyberg, J. H. Bachér, John Munthe, John Hellgren, Anatole Lindström och Fred Lindström. Pokalen är ständigt vandrande och erövrades 1977 vid Stångaspelen av Vallstena IF.

1891 kom övningarna i gång på våren i Skolbetningen. Man flyttade på hösten till Södra Byrummet och Paviljongsplanen men ofta måste de inställas i brist på deltagare. Det enda anmärkningsvärda under året var att idrottsmän från klubben jämte andra intresserade från staden och landsbygden deltog i stora idrottstävlingar i Stockholm med deltagande från olika länder. Det gotländska bollspelet väckte uppmärksamhet liksom stångstörtarna. Några extra sammanträden hölls inte och inte heller firade man högtidsdagen.

År 1892 kunde man skönja en ljusning. Vid årsmötet i mars invaldes inte mindre än 16 nya medlemmar. Den stora händelsen under året var de stora allmänna idrottstävlingarna på Visborgs slätt, där klubbens vandringspokal erövrades av Halla. Högtidsdagen firades den 28 augusti i Brunbergs betning (Åhsbergsska hagen), där "en fläkt av det gamla gemytliga bollklubbslivet förvisso gjorde sig gällande". Till minne av den allmänna gymnastikfesten i Stockholm 1891 hade klubben fått en silvermedalj. I årsberättelsen uttalas ett tack till ordföranden John Hellgren som på grund av avflyttning från orten av sagt sig ordförandeskapet.

För 1893 föreligger ingen årsredogörelse på grund av sekreterarens sjukdom. Styrelsen har bestått av Robert Löfving, ordförande, John Munthe, vice ordförande, Carl E. Ekman, skattmästare, och Anton Pettersson, sekreterare.

1894 minskade åter medlemsantalet så att det vid årets slut var 42 medlemmar. Många av dem var dock numera passiva, även när det gällt besök vid sammanträdena. Till ordförande valdes Wilhelm Ljungberg, vice ordförande blev Anders Wedin, medan skattmästaren och sekreteraren omvaldes. Övningarna under året har varit talrikt besökta, mest tack vare den nye ordförandens energiska arbete för bollspelet. Detta år hölls åter stora idrottstävlingar på Visborgs slätt, där klubbens pokal erövrades av Dalhems Bollspelare. Denna tävling visade att intresset för pärk och varpa fortfarande var stort på landsbygden.

1895 började bra med tidiga övningar i Snäckgårdshagen, men sedan ordföranden måst lämna klubben svalnade intresset och det blev inte så många övningar under sommaren.

Under 1896 började övningarna på Snäckgårdsbaden men flyttades sedan till Paviljongsplanen, där dock intresset var betydligt mindre med många utomstående deltagare och i årsberättelsen klagas på dålig sammanhållning.

Till ordförande omvaldes Anders Wedin, till skattmästare Carl E. Ekman, till sekreterare Anton Pettersson. Till ny vice ordförande utsågs Lars Broander.

År 1897 blev W. Ljungberg vice ordförande, i övrigt omval. Till de allmänna idrottstävlingarna anslogs 50 kr till pris i bakpärk.

1898—1907

Året efter blev Gustaf Hellgren vice ordförande efter lottning med W. Ljungberg. Klubbens 20-åriga tillvaro firades med en festlighet den 28 augusti med en lång rad tal, sång och hög stämning. Sekreteraren föredrog en 20-årsberättelse.

Vid årsmötet 1899, det enda sammanträdet för året, blev Gustaf Hellgren ordförande, Gunnar Norrby vice ordförande och Henric Ihre skattmästare, medan sekreteraren omvaldes. Till nya hedersledamöter utsågs R. Snöbom, A. G. Hauffman, Carl Cramér och E. Liljewalch. Styrelsen fick i uppdrag att få till stånd idrottstävlingar i Stockholm. Endast 9 ledamöter var närvarande och lika dåligt hade det varit vid de närmast föregående årsmötena.

Vid ett sammanträde i januari följande år med sju ledamöter närvarande meddelade ordföranden att han med major Balch i organisationskommittén för Sveriges deltagande i idrottstävlingar i Paris träffat en överenskommelse om att Wisby Bollklubb skulle delta med två pärklag, i vilka skulle ingå ett par goda stångstörtare och varpkastare. Man beslöt även att ha klubbaftnar en gång i månaden under vintern. Vid sammanträde i augusti nödgades man meddela att den berämda Parisresan inte blivit av, då kommitterade i Stockholm inte kunde lämna något anslag till den. Ett lag skolynglingar från Stockholms realläroverk hade varit i Visby fjorton dagar och fått övning i pärk och andra gutniska idrotter. Övningarna under året hade skett på Paviljongsplanen tämligen regelbundet och i dem hade många ynglingar utanför klubben deltagit.

1901 fick man en ny ordförande V. W. Pedersén. 15 kr anslogs till pris vid ungdomstävlingar på hösten.

1902 fick man ny skattmästare, då C. I. Kolmodin efterträdde Henrik Ihre.

25-ÅRSJUBILEUM

1903 bytte man ordförande då Wilh. Ljungberg blev vald. Klubbens 25-årsjubileum firades den 30 augusti med pärk och varpa i Skolbetningen och sedan festligt värre vid bålbordet, där det blev många skålar och sång. På kvällen samlades man till en kollegial festlighet i Paviljongen, där flera tal hölls för klubben och dess stiftare. I idrottstävlingar under pingsten i Stockholm deltog klubben i päarkspelet och fick därvid en större minnesmedalj.

Vid årsmötet 1904 avsåg sig Anton Pettersson sekreterarskapet och i hans ställe utsågs Sigurd Melin.

1905 blev Gunnar Norrby ordförande. På förslag av Adolf Dahlbäck beslöts att gå till DBW:s trädgårdsstyrelse om förbättring av Paviljongsplanen. Man beslöt vidare inköpa två dussin nya mössor i gult och blått.

1906 bytte man både ordförande och vice ordförande och valda blev Magnus Arweson och Adolf Dahlbäck.

Det hade varit tunnsått med årsberättelser under de närmast föregående åren, men det hade väl sin förklaring i att det just inte blivit något gjort. I berättelsen för 1907 som är lika mager anklagar sekreteraren klubbens medlemmar för slöhet och slapphet och man tycks ha glömt bort ändamålet med klubben och dess verksamhet. Ute på landsbygden spelar man pärk i så gott som varje socken och även i Stockholm är intresset för spelet stort. Skulle Wisby Bollklubb efter att ha fyllt sin mission på grund av bristande intresse hos medlemmarna gå sin undergång till mötes, det skulle vara lika sorgligt som skamligt för oss. Men så långt får det inte gå, skriver Wilh. Klint i sin årsberättelse.

1908 – 1917

Följande år blev det också ordentlig ommöblering i styrelsen. Ordförande blev Adolf Dahlbäck, vice ordförande Carl Lindström och skattmästare Ragnar Olin, medan sekreteraren omvaldes. I årsberät-

Adolf Dahlbäck.

Ordf. i klubben under åren 1908—1913. Styrelseledamot i Föreningen Gotländsk Idrott i 16 år varav ordf. i 6 år. På sin tid framstående pärkspelare och ledare.

telsen för detta år kunde sekreteraren också konstatera att en uppryckning skett. Klubben gjorde tre utflykter för att spela pärk. Den 9 juli spelade man pärk mot Visby Bollspelare i Brunbergs betning och den 27 juli spelade åter dessa båda lag. Den 2 augusti samlades de mest intresserade vid Norderport för utflykt till ordförandens villa i Väskinde. Förbättring har gjorts i Åhsbergsska hagen, där även anslag om ridförbud satts upp.

1909 diskuterades ett förslag om sammanslagning mellan klubben och härvarande krets av Idrottsföreningen Kamraterna, men man beslöt att någon sammanslagning inte kunde ske på andra villkor än att IFK:s medlemmar gick in i klubben. På förslag av ordföranden beslöt man inbjuda Ekeby Bollklubb till våg. Sekreteraren konstaterade med stolthet i årsberättelsen för året att verksamheten varit livlig. Man in-

ledde säsongen med våg mot IFK och segrade i både pärk och frispelet hankdragning. Vid mästerskapstävlingar anordnade av Gotlands Idrottsförbund fick klubben andrapris i bakpärk. Man förlorade dock ett våg mot Ekeby Bollklubb. Macke Hejdenbergs lag blev mästare i varpa.

1910. Vid mästerskapstävlingarna blev det dock inget pris i pärk, men däremot fem förstapris i allmän idrott genom Gunnar Nilsson. Man vann ett våg mot Visby Bollspelare genom seger i pärk och i frispelet varpa. En utflykt gjordes till ordförandens sommarvilla i Väskinde, där man spelade pärk, kastade varpa och åt en präktig supé.

1911 kom Gunnar Nilsson med i styrelsen som vice ordförande. Verksamheten var relativt god med pärk och varpa och man fick pris i bådaderna vid mästerskapstävlingarna. I frampärk hade man dock ingen framgång. Även detta år gjordes en utflykt till ordförandens sommarvilla. Sedan klubben gått med i Gotlands Idrottsförbund har man även tagit med andra idrottsgrenar på programmet. Främste idrottsmannen var Gunnar Nilsson med sex mästerskap och flera andrapris. Gunnar Nilsson fick av klubben begärda 44 kronor för resa till Jönköping för uttagningstävlingar till Olympiska spelen i Stockholm.

OLYMPIAÅRET 1912.

Carl Lindström blev åter vice ordförande. På förslag av Emil Nyberg beslöts att klubben skulle ta initiativ till bildande av ett idrottsförbund för gutniska idrotter. Vidare beslöt man att till premier vid folkskolan i Visby skänka ett antal pärbollar. Vid Olympiska spelen hade bollklubbens lag uppvisning i pärk, varpa och stångstörtning. Åskådarantalet var tyvärr litet, inte minst beroende på den illa valda tiden.

Gunnar Nilsson, Wisby Bollklubb, får räknas till en av Gotlands bästa idrottsmän under sin aktiva tid. Som den allra främste och färgstarkaste genom tiderna framstår Ivar Persson, A 7. Båda var allroundmän och dominerade i prislistorna på sin tid.

Olympiaåret 1912 stod Nilsson på toppen av sin idrottskarriär. Där om vittnar hans kvalificering till de olympiska spelen i diskuskastning och hans svenska rekord i grenen den 24 maj samma år på 43.70 med bästa hand och 34.42 med andra hand, tillsammans 78.12 m.

Dessa resultat stod som svenska rekord i över ett år och som gotländskt rekord stod 43.70 till 1946 då K. G. Larsson, Lau, förbättrade det till 43.75.

Vid den olympiska diskustävlingen med h. och v. hand på Stockholms stadion den 13 juli kunde inte Nilsson upprepa sina tidigare på sä-

Gunnar "Gunta" Nilsson med deltagarnummer 221 vid de olympiska spelen i Stockholm 1912.

songen gjorda resultat. Hans resultat nu blev sammanlagt 67.09 (36.86 + 30.23) och det gav honom en 10:e placering bland 20 deltagare.

Dagen innan, den 12 juli, då man tävlade endast med bästa hand kom N. på 23:e plats med 37.44 bland 40 deltagare.

Klubbens initiativ till bildande av ett särskilt förbund för gutnisk idrott vann stort gehör och den 20 oktober bildades Föreningen Gotländsk Idrott under stor tillslutning av klubbar från landsbygden. Vid distriktsmästerskapstävlingarna fick klubben ett tredjepris i park och Gunnar Nilsson vann en mängd pris i allmän idrott.

Vid sammanträde i februari 1913 beslöt man gå in till Gotlands Idrottsförbund med en begäran att gotländsk idrott inte skulle vara med i dess mästerskapstävlingar. Den 25 maj samlades man i Brunbergs betning för våg mellan de äldre och yngre klubbmedlemmarna. "Gubbarna" vann i frampark, men i frispelen var "drängarna" bäst. Den 6 juli hade Föreningen Gotländsk Idrott anordnat allmänna tävlingar. För klubbens del gick det dåligt i bakpark, medan man fick tredjepris i frampark, andrapris i varpa och både första och andra pris i gotländsk femkamp genom Gunnar Nilsson och G. Torkelsson. Klubben fick för sin mångsidighet det Östergrenska vandringspriset.

NICKLAS SANDSTRÖM ORDFÖRANDE

1914 blev det stor ommöblering i styrelsen. Ordförande blev Nicklas Sandström, vice ordförande Henric Ihre och sekreterare Einar Lyberg, medan Ragnar Olin kvarstod som skattmästare. Första världskriget satte stopp för idrottsverksamheten under hösten, då samtliga medlemmar av pärklaget fick kläda kronans rock. Innan dess han man dock med flera våg. Man inledde mot Roma Bollklubb och vann pärken. Roma vann första frispetet stångstörtning, medan visbyborna var bäst i hastighetslöpning och sålunda vann våget. Någon söndag senare hade man våg mot några av landsbygdens äldre pärkspelare i Åhsbergsska hagen. Gubblaget med Reinhold Dahlgren som pärkkarl vann pärken, medan klubben tog hem de båda frispelen och vann våget. Vid idrottslekar i samband med avtäckande av en minnesvård över Adolf Hauffman i Ardre socken vann klubben pärken. I mästerskapstävlingarna blev det andrapris i park, medan ett av klubbens lag med Nicklas Sandström, Marcus Hejdenberg och Gunnar Nilsson vann varpan.

DISTRIKTSMÄSTARE I BAKPÄRK

1915 blev Carl Lindström vice ordförande. Till en lekvall vid Bunge-museet anslogs 25 kronor. Det idrottsliga resultatet betecknades som ganska gott, medan det däremot var sämre beställt med tillslutningen till sammanträden och samkväm. Man hade två våg i Dalhem, varav ett slutade oavgjort och det andra vanns. Vid mästerskapstävlingarna ställde klubben för första gången upp med två lag och det blev både första- och andrapris. I mästerskapen i allmän idrott vann Gunnar Nilsson diskus och höjdhopp och Gunnar Torkelsson kulstötning. För vidmakthållande av de gamla idrottslekarna vid stadens folkskolor anhöll klubben hos kyrkostämman om ett bidrag av 75 kr till idrottspris vilket bifölls. Tävlingar kunde avhållas med upphovsmannen Emil Nyberg som ledare.

Vid årsmötet 1916 kallades Anton Pettersson till hedersledamot. I årsberättelsen för året konstaterades en avsevärd försämring av klubbens förr så starka ställning både inom gutniska och allmänna idrotter. Man förlorade tre av sina sista pärkkarlar. Marcus Hejdenberg och Gunnar Nilsson flyttade till Stockholm och Gunnar Torkelsson hade hastigt gått bort. Kriget satte sina spår på verksamheten och på klubb-livet satte dyrtid och vännen Bratt ett stort och oöverkomligt P. Man hade dock rätt livlig verksamhet i Åhsbergsska hagen och ett våg mot Roma Bollklubb som förlorades. I mästerskapstävlingarna i bakpark fick man 2:dra pris.

1917 gick också i krigets och mobiliseringens spår, men det har ändå varit mangrant besökta övningar i Åhsbergsska hagen. Man hade också där sin första tävling i varpa som vanns av Carl Lindström och Nicklas Sandström med T. Hägvall och E. Stenbom som tvåa och Hilbert Johansson och W. Graehlert som trea. Vid tävlingar i park på Visborgsslätt med 14 deltagande lag vann Bollklubben med ett lag, där tre spelare, däribland pärkkarlen Reinhold Dahlgren, lånats från IF Gute.

40-ÅRSJUBILEUM

1918 — 1927.

1918 blev Efr. Stenbom sekreterare efter avflyttade Einar Lyberg. Klubbens pärklag fick fin förstärkning genom inval av Reinhold Dahlgren, Carl Ekelund och Erik Lysholm. Vid tävlingar på Visborgsslätt fick klubben ett andrapris och även den ståtliga Östergarnspokalen. Klubbens 40-årsjubileum firades den 27 augusti med pärkspel och varpkastning på Paviljongsplanen och supé på Stadshotellet.

Under jubileumskvällen höll dåvarande ordf. apotekare Nicklas Sandström det här högtidstalet:

Bollklubbister!

Vid 40 år står en man i blomman av sin ålder. Då Wisby Bollklubb idag når samma ålder må vi hoppas — och av alla tecken att döma, ha vi all anledning att hoppas det — att klubben måtte länge få både som en **man** och särskilt som **en** man fortsätta sitt vackra och gagnande liv.

Wisby Bollklubb stiftades den 27 augusti 1878 av stenhuggare J. W. Klintberg med 32 ledamöter, vilket antal under det första verksamhetsåret ökades med 18, så att året slutade med ett medlemsantal av jämt ett halvt hundratal.

Här må ej vara platsen att uppräknas och glorifiera alla de personer, vilka i egenskap av ordförande eller andra funktionärer eller såsom duktiga pärkkarlar och idrottsmän i övrigt varit klubbens prydnad under de gångna 40 åren. Vår protokollsbok och våra årsberättelser må jämte vårt eget minne bära bättre vittne än korta ord om namn och årtal. Jag vill blott tänka på en sammanfattning av allt, vad I gjort, I som längesedan eller mera nyligen lämnat all jordisk idrott och gått in på en annan högre lekvall. Wisby Bollklubb bringar Eder sitt tysta, innerliga tack för vad I gjort till klubbens bästa, så att klubbens namn efter så pass lång tid står fritt från fläck, präglad av den friskaste kamratlighet inåt och det bästa anseende utåt.

Av de allra första på skansen ha vi nöjet att i kväll i vår krets bl. a. se vår gamle mångårige sekreterare kamrer Anton Pettersson. I många långa år har han skött sekreterarskapet inom klubben och hans fint skurna penna har fyllt många sidor i vår protokollsbok och lämnat oss många utförliga och i dubbel mening välskrivna årsberättelser, ohöljt vittnande om brinnande intresse för klubbens verksamhet och om briljant humor. Denne vår benådade sekreterare har i en av sina första

Nicklas "Nicken" Sandström.

Ordf. i klubben 1914—1919. Tillhört styrelsen för FGI i 12 år och varit dess ordf. i två år. Uppskattad ledare och pärkspelare.

årsberättelser — jag vill minnas det var år 1882 — skrivit följande rader, vilka jag här tar mig friheten citera efter att först ha upplyst om att klubbens medlemsantal året dessförinnan varit uppe vid 87, men sedan något sjunkit: "Om man att döma efter ledamöternas antal skulle anse, att klubben nu vore på utförsvägen, vore detta ett förhastat antagande, ty en förenings livskraft beror icke blott på antalet ledamöter, utan fastmer på deras vilja och förmåga att verka till det gemensamma målet samt i den omständigheten att detta mål och

denna verksamhet avhjälper ett allmänt känt och erkänt behov — som här efter paragraf "ett" i våra stadgar utgör de gotländska folklekarnas bibehållande — men efter mitt förmenande även ett förenande av nyttan med nöjet, på samma gång stärkande lekar och muntert samliv, tävlingens allvar och skämtets glädje. Det är av denna orsak vi kunna hysa grundade förhoppningar om vår klubbs bestånd och fortgående utveckling."

För egen del vill jag därtill foga ytterligare några ord. "Mens sana in corpore sano" må alltfört vara klubbens devis och allas vårt rättesnöre, vårt parksnöre, inom vars fyrkant vår handlings parkboll städse måste slås in. Gör den icke det, må hela världen ropa: "Ute!" Och då får den bollen aldrig "gå". Och må vi alltjämt slå trogen vakt om bevarandet av våra fäderneärvda gotländska idrottslekar. Vår klubb må vara bilden av en parkplan i sommarsol, jublande liv, bundet av orubbliga regler. Tiderna växla. Än äro vi "inne", än äro vi "ute". Men spelet går tryggt genom år och decennier, ty luckorna fyllas alltfört efter de bortgångna, och den ena vackra lyran avlöser den andra. Må alltjämt parkbollen på sin meteorliknande bana förbli ett medel att höja vår blick över allt lågt och jordbundet och även i högre mening förverkliga vårt mål, en sund själ i en sund kropp.

Med dessa enkla ord ber jag få utbringa klubbens gamla tvåfaldiga leve för en solljus framtid och kraftig mannaålder för vår klubb. Leve Wisby Bollklubb!

De två närmaste åren präglades av livlig idrottsverksamhet även om det inte lämnade några spår av sig i form av årsberättelser. 1920 bytte Carl Lindström och Nicklas Sandström plats i styrelsen. 1921 blev Tor Ekelund vice ordförande och Nils Karlsteen skattmästare. Från konsul Otto Åkerman i Norrköping fick klubben 500 kr. 100 kr av dessa anslogs till en varptävling i Åhsbergsska hagen som vanns av Chr. Ekelund och W. Högvall före Ragnar Olin och Leo Olsson samt N. Sandström och H. Björkman som alla fick silverbägare. Något deltagande i parktävlingar hade det inte blivit då klubben saknat parkkarl.

1922 inleddes med våg mot Rone som vann frampark och hankdragning, medan klubben vann bakparken. Vid mästerskapstävlingarna blev det andrapris bland 14 lag.

FÖRSTA IDROTTSUTBYTET MED F. G. I. I STOCKHOLM

Vid årsmötet 1923 kallades till hedersledamöter Carl Degerman och John Munthe. Klubben fick revansch mot Rone i våg i Åhsbergsska hagen, då man vann både bak- och frampark, medan Rone var bäst i kappspringning 150 meter. Den 12 augusti hade klubben sitt första våg mot Föreningen Gotländsk Idrott i Stockholm som vann bakpark och varpa, medan klubben vann framparken. Tävlingen gick i Åhsbergsska hagen. Vid mästerskapstävlingarna i Stånga vann klubben i A-gruppen.

Vid av Föreningen Gotländsk Idrott anordnade tävlingar i Stånga 1924 fick klubben nöja sig med fjärdepriset. Vid tävlingar i varpa mot Varpans Vänkrets i Stockholm tog Gunnar Nilsson första och Carl Lundström andra pris, medan Carl Lindström, V. Högvall och E. Stenbom segrade i lag. Den 28 augusti mötte Bollklubben, åtta man högt, FGI i Stockholm. Man tävlade först i park, där klubben tog de två första och den fjärde parken. Vid tävlingarna i varpa vann C. Lindström — G. Nilsson över M. Hejdenberg — Fr. Engström i finalen. Stockholmspressen visade stort intresse för dessa tävlingar.

1925 fick klubben en ny skattmästare, då Lars Bergström valdes.

I årsberättelsen för 1926 kunde man åter konstatera en tillbakagång när det gällde intresset. Vid speldagarna tisdagar och fredagar hade man med mycken möda och stort besvär lyckats få sju å åtta man, d. v. s. tre å fyra på vardera sidan. Sekreteraren befarade att den en gång så livskraftiga bollklubbsandan långsamt men säkert skulle slockna. I den enda under sommaren förekommande allmänna tävlingen i park lyckades inte klubben bättre än med en femteplats. I våg mot FGI i Stockholm vann klubben båda parkarna. I varpa vann däremot FGI med en poäng. Detta innebar att vandringspriserna bytte ägare. I tävlingar mot Varpans Vänkrets vann klubben både parken och varpan och därmed också de båda vandringspriserna. Klubben hade satt upp ett ståtligt vandringspris i varpa vid den av FGI i Stockholm för första gången anordnade tävlingen i varpa, där segern hemfördes av ett lag som kallade sig HDKV — Har Du Kastat Varpa — före Varpans Vänkrets, enligt vad som framgår av nyvalde sekreteraren Carl Ekelunds årsrapport.

1927 var ett magert år. Vid årsmötet var endast sju medlemmar närvarande. Intresset för övningarna på Paviljongsplanen har varit mycket dåligt. Någon gemensam varpkastning har inte förekommit. Vid Stånga-spelen vann klubben för första gången över Rone Bollklubb i park, men fick i andra omgången se sig besegrad av Sanda Bollklubb. Något utbyte med FGI i Stockholm och Varpans Vänkrets i Stockholm ägde inte rum.

Johan Wilh. Klintberg. 1878 den 27 August

Lars Petter Ericsson " " "

Fredr. Wilh. Berghman " " "

Herman Wickman " " "

Oscar Hugo Pettersson " " "

Bror Ferd. Wickman " " "

Carsten Rönne " " "

Emil A. Holmberg " " "

Carl Fr. Weller " " "

Hugo Klingvall " " "

J. W. Klintberg

L. Ericsson

F. W. Berghman

H. Wickman

O. H. Pettersson

Bror Wickman

Emil Holmberg

C. Fr. Weller

Hugo Klingvall

Bauklubbens 'Stiftare' och
Ordförande.

Död den 17 juli 1879.

Afford (aktiver. 1892)

Afford d 31/12 1887
på grund af § 13. -

Död den

d 30/8 1888
Afföres på egen begäran

Afför d 31/12 90.

Afförd d 31/12 1881
på grund af § 13. -

Afförd d 31/12 1883
på grund af § 13. -

Afförd d 31/12 1882
på grund af § 13. -

Död. -

NÅGRA "MAGRA" ÅR. VARPAN I FÖRGRUNDEN

1928 — 1937

Carl E. Ekman och Carl Lindström vid en jubileumsfest. Båda har tillhört styrelsen som kassör resp. ordförande.

Vid årsmötet 1928 hade antalet deltagare stigit till nio. Vid sammanträdet utlovade Nils Friberg i syfte att stimulera intresset för varpa att skänka ett vandringspris att tävlas om av klubbens medlemmar. Första tävlingen skulle bli i samband med klubbens 50-årsjubileum detta år. På förslag av Gust. Hellström beslöts att inköpa ett

dussin vita tävlingströjor med långa ärmar till pärkspelarna. Varje man i laget skulle hålla sig med vita långbyxor. Detta var klubbens första enhetliga tävlingsdräkt.

Träningsintresset hade varit lika dåligt som föregående år och inte heller blev det någon gemensam varpkastning om Nils Fribergs vandringspris. I Stångaspelen deltog klubben med ett lag som åkte ut redan i första omgången. Inte heller detta år blev något utbyte med FGI och Varpans Vänskrets i Stockholm. 50-årsjubileet firades med en utflykt till Åhsbergsgården och middag på Snäckgårdsbaden den 29 augusti. Nära ett 40-tal medlemmar hade mött upp och man roade sig med pärk och varpa tills regnet tvingade deltagarna upp på Snäckgårdsbaden. Klubbens ordförande Carl Lindström erinrade i

Deltagarna i en tävling 1931 mellan FGI i Stockholm och Bollklubben. Första raden från v. Klintberg, Klint, Hejdenberg, Löthberg, Fogberg, Lindström, Nyberg och Gullman.

Andra raden: Hellsröm, Smedberg, Sandin, Bergström, Alfvegren, Angelöw, Grönberg, Häglund.

Tredje raden: Karlsson, "Öland", Båtelsson, Sörman, Karlsson, Jakobsson, Bolin, Larsson, Hansson, Pettersson. Bilden tagen vid Stallmästaregården i Stockholm 28 juni 1931.

ett längre anförande om de gångna 50 åren. Två av stiftarna, bröderna J. och Th. Ödin, var närvarande och hyllades av ordföranden. Carl E. Ekman tolkade klubbens tack till styrelse och funktionärer. Förra ordföranden i Gotlands Idrottsförbund Bengt Lindwall gav i ett längre anförande en intressant redogörelse för det gotländska idrottslivets utveckling. Telegram hade sänts från Gotlands Gille i Stockholm, Stockholms Varpkastningsförbund, FGI i Stockholm och Varpans Vänkrets m. fl. Från Fredrik Bolling i Gävle fick klubben 50 kr till inköp av ett vandringspris i frampark.

Även 1930 åkte klubbens pärklag ut i första omgången i Stångaspelen. Under året hade tävlingen mot FGI åter kunnat hållas och resulterade i att klubben för alltid erövrade de båda pokalerna i park och varpa. I styrelsen efterträdde Carl Ekelund av Otto Gullman som sekreterare. Även han måste tyvärr konstatera att intresset för de gotländska lekarna gått tillbaka i klubben. Man kunde inte ens få ihop ett pärklag till Stångaspelen.

Vid en klubbfest. Första raden fr. v. Henrik Ihre, Adolf Dahlbäck, Carl Lindström, Johan Ödin, Bengt Lindvall.

Andra raden fr. v. Herman Wahlberg, Kjell Wiman, Macke Hejdenberg, H. Löthberg och Lars Bergström. Kjell ceremonimästare inom klubben under ett flertal år.

Fyra generationer Ödin.

Johan tillhör stiftarna. På gruppfoto från v. Thor, Rolf med sönerna Gunnar och Hans Olof. Framför Gunnar hans son Rolf.

Alla har varit engagerade i styrelsen, Rolf som vice ordf., Thor som både vice ordf. och sekreterare. Hans-Olov som klubbmästare och Gunnar som vice ordf.

KLUBBMÄSTERSKAP I VARPA INFÖRDES.

Till ny vice ordförande valdes 1931 Nils Friberg. Enligt testamente fick klubben från Otto Åkermans dödsbo 2 000 kr. Man beslöt fondera medlen och att endast avkastningen skulle få användas för klubbens verksamhet. Klubbmästerskap i varpa infördes och första klubbmästare blev Rolf Ödin. Prislistan i övrigt: 2. Gunnar Nilsson, 3. Ola Häglund, 4. Widar Grönberg, 5. Lars Bergström, 6. Gust. Hellström, 7. Arendt de Jounge, 8. Willy Angelöw, 9. Erik Sandin.

Årsmötet 1932 blev trots att endast sju medlemmar deltog ett av de aktivaste på mycket länge. Man beslöt inbjuda Bjärges Bollklubb till våg, anordna kubbmästerskap i varpa och att anordna allmän tävlan i gotländsk femkamp och uppvisning i pärk på Gutavallen. Årsberättelsen för detta år vittnar också om en aktivitet som man får gå långt tillbaka för att hitta motsvarighet till.

Den allmänna tävlingen på Gutavallen förlorade dock en hel del av sitt intresse, då de anmälda från landsbygden vägrade ställa upp när de som medtävlare fick se de vältränade visbyborna. Segrare i femkampen blev Gustaf Hellström före Erik "Peking" Hellström, VIF. Klubben hade injudit Stånga IF och Torsburgs IF till triangeltävling i bakpärk. Då Torsburg inte kunde ställa upp lag inbjöds i stället Bjärges Bollklubb. Wisby BK vann över Stånga IF med två pärkar, Stånga vann över Bjärges med 2—1 och Wisby BK över Bjärges med 2—0. I Stångaspelen kom klubbens pärklag på fjärde plats. Lars Bergström fick hederspriset som bäste pärkkarl i bakpärk och dessutom ett hederspris för vackert och ärligt spel. Den 17 juli hade klubben injudit Bjärges BK till våg. Bjärges vann samspelet pärk, medan Bollklubben vann frispelen varpa och hankdragning. Vid tävlingen mot FGI i Stockholm vann klubben både i pärk och varpa. Den 7 augusti hölls klubbmästerskap i varpa och klubbmästerskapet hemfördes av Thor Ödin före Widar Grönberg och Efr. Stenbom. Det kan vidare nämnas att medlemsantalet nu stigit till 80.

1933 kom det upp ett problem i samband med tävlingarna mot FGI i Stockholm. Då det gällde stadsmatchen i varpa hade krav kommit på att man skulle ha kvalificeringstävling med kastare från andra klubbar för uttagning av laget. Årsberättelsen för året vittnade om ganska god livaktighet, men det var fortfarande dåligt med träningen och några regelbundna övningar hade inte kunnat ordnas under sommaren. Man klarade dock andrapris i bakpärk vid Stångspelen, Lars Bergström fick pris som bäste pärkkarl. Den 31 juli var klubben utbjuden på våg till Bjärges Bollklubb. Wisby BK vann samspelet, bakpärk, medan Bjärges vann stångstörtningen och det andra frispelet i varpa slutade oavgjort.

Den 13 augusti gästade klubben FGI i Stockholm och hemförde för alltid Erik Ljungbergs vandringspris i bakpärk, medan stockholmarna fick en ny inteckning i det av klubben uppsatta vandringspriset i varpa. Den 27 augusti hade klubben våg mot Gothems IF. Samspelet började med bakpärk och där vann Gothem med 2—1. Första frispelet höjdhopp vanns av klubben och det andra frispelet, även det bakpärk, vanns av Gothem med 2—0. Sedan fortsatte man med tre extra pärkar, där klubben lyckades vinna samtliga. I varpa segrade Gothem med 3—1. Klubbmästerskapet i varpa hemfördes av Lars Bergström före Thor Ödin och Rolf Ödin.

1935 präglades av någon tillbakagång. Inget av de båda pärklagen lyckades få något pris vid Stångaspelen, men Lars Bergström fick hederspris som bäste man i bakpärk med synnerligen vackert och effektivt spel. Inget av de båda varplagen lyckades heller göra sig gällande. I tävlingen mot FGI i Stockholm vid Frösundavik vann stockholmarna och fick därmed första inteckningen i det av FGI nyuppsatta vandringspriset. Vid klubbmästerskapet i varpa vann Gunnar Nilsson och tog första inteckningen i det av Carl Lindström och Nils Friberg nyuppsatta vandringspriset.

1936 efterträdde Thor Ödin Otto Gullman som sekreterare. Om verksamheten kan nämnas att varpan börjar få en allt större plats, medan pärkspelet har svårigheter då det inte finns något annat pärklag i Visby. Laget kunde dock notera en del framgångar. Vid tävlingar i Levide fick laget första pris i frampärk och andra i bakpärk. Erik Lundgren hade efterträtt Lars Bergström som pärkkarl. Vid Stångaspelen fick klubben fjärde pris i frampärk. För första gången i klubbens historia hade ordnats klubbmästerskap i centimeterskastning i varpa under fyra dagar. Sten Pettersson segrade följd av Rolf Ödin och Efr. Stenbom. Vid Stångaspelen tog Einar Larssons lag femtepris i rekrytklassen i varpa. Klubbmästerskapet i kulkastning vanns av Erik Lundgren före Thor Ödin och Ola Häglund. Tävlingen mot FGI i Stockholm, som även denna gång gick vid Frösundavik, vanns av stockholmarna — som dagen efter hade anordnat en jubileumstävling med anledning av sitt 30-årsjubileum. De gotländska lag som deltog i denna blev helt utan pris.

1937 gick tävlingen mellan klubben och FGI i Stockholm i Åhsbergsska hagen och där lyckades klubbens kastare hindra stockholmarna att ta hem vandringspriset för alltid. Efter huvudtävlingen blev det en extratävling för att kora "bäste man på plan". Finalen gick mellan Macke Hejdenberg, FGI, och Thor Ödin, WBK, varvid Ödin vann. Vid Stångaspelen lyckades klubben med Erik Lundgren som pärkkarl ta andrapris i både bak- och frampärk. I varpa fick ett av klubbens lag andra pris i klass 3. Vid en större tävling i Alva tog pärklaget första pris i frampärk och andra i bakpärk. Vid tävlingar i Levide blev det första pris i bakpärk och andra i frampärk. Vid en varptävling i Sten-

kyrka lyckades ett lag från klubben erövra ett andrapris. Klubbmästerskapet i kulkastning vanns av Thor Ödin före Rolf Ödin och Efr. Stenbom. Centimeterskastningen vanns också av Thor Ödin före Efr. Stenbom och Erik Lundgren. Vidare kan nämnas att inte mindre än tio nya medlemmar under året invaldes i klubben.

60-ÅRSJUBILEUM. I VÄRLDSKRIGETS SKUGGA SJÖNK AKTIVITETEN I SÄVÄL PÄRK SOM VARPA.

1938—1947.

1938 efterträdde Herman Wahlberg som sekreterare Thor Ödin. Till hedersledamöter kallades ordföranden och vice ordföranden i FGI i Stockholm Marcus Hejdenberg och Rudolf Löthberg. Den 27 augusti inleddes 60-årsfirandet med klubbturneringen i Åhsbergsska hagen mot FGI i Stockholm, där klubben tog sin andra inteckning. På kvällen blev det fest på Stadshotellet, där bl. a. en av stiftarna Janne Ödin deltog. Dagen efter var det stor jubileumstävling i Åhsbergsska hagen med hopplottade lag från klubben och FGI. Klass I vanns av Gunnar Nilsson, Erik Lundgren och Hans Wiman före Ernst Bolin, Widar Grönberg och Thure Pettersson och klass II av Sten Pettersson, Kjell Wiman och G. Hejdenberg. Vid Stångaspelen fick klubben första tröstpris i bakparkens mästarklass och femte pris i frampark. Vid stora varptävlingar i Slite erövrade ett lag, bestående av Erik Lundgren, Thor Ödin och Sten Pettersson, första pris i klass IV och vid Stångaspelen fick Thor Ödins lag första pris i klass II. Årets klubbmästare i kulkastning blev Erik Lundgren före Rolf Ödin och Widar Grönberg, medan Adolf Eklund segrade i klass B före Thure Pettersson och Herman Wahlberg. Centimetersmästerskapet vann Sten Pettersson före Thor Ödin, Efr. Stenbom och Widar Grönberg. Två klubbmatcher utkämpades mot Visby Varpklubb med en seger för vartdera laget.

1939 fick klubben ny styrelse. Till ordförande efter Carl Lindström utsågs Tor Ekelund och till vice ordförande efter Nils Friberg utsågs Thor Ödin. Lars Bergström blev skattmästare och Herman Wahlberg

sekreterare. Carl Lindström som varit framgångsrik ordförande sedan 1920 kallades till hedersordförande och Nils Friberg till hedersledamot. De båda klubbturneringarna mot Visby Varpklubb förlorades. Klubbmästare och segrare i klass A blev Rolf Ödin före Erik Lundgren, Widar Grönberg och Ola Häglund. Klass B vanns av Gustaf Hellström och klass C av Sten Walleberg. Ett lag från klubben bestående av Gustaf Hellström, Ola Häglund och Widar Grönberg fick andrapris i en av Ljugarns IF anordnad tävling. Däremot blev det ingen framgång för klubbens båda lag i Stångaspelen. Tävlingen mot FGI i Stockholm på Frösunda vanns av klubben med 3—1 och den tog därmed vandringspriset för alltid. Vid Stångaspelen fick klubben första pris i mästarklassens grupp 2.

Vid årsmötet 1940 meddelade vice ordföranden att klubben som gåva från Emil Nybergs sterbhus fått en tavla och en silverpokal. På grund av inkallelser hade parken fullständigt legat nere och träningen i varpa i Åhsbergsska hagen hade inte varit så livlig som förr om åren. Det blev ingen klubbmatch, varken mot FGI i Stockholm eller Visby Varpklubb. Klubbmästerskapet vanns av Rolf Ödin före Erik Lundgren, Thor Ödin och Efr. Stenbom. I klass II segrade Sten Walleberg före Gust. Hellström och Thor Ekelund. Bäste centimeterskastare var Erik Lundgren.

Även 1941 års verksamhet präglades av inkallelserna. Sålunda måste utbytet med FGI i Stockholm och Visby Varpklubb inställas. En ny tävling mot Tre Svärd om ett av Carl Eric Degerman uppsatt vandringspris förlorades. Rolf Ödin vann åter mästerskapet och tog därmed det av Carl Lindström och Nils Friberg uppsatta vandringspriset för alltid. Närmast följde Einar Larsson och Gustaf Hellström. Klass B vanns av Thor Ödin före Sten Walleberg och Widar Grönberg och klass C av Kjell Wiman före Thure Pettersson och Herman Wahlberg. Det nyuppsatta vandringspriset i centimeter vanns även av Rolf Ödin. Ett försök att göra propaganda för park bland stadens ungdom kom aldrig igång, mest beroende på den ringa förståelse för saken som visades från lärarhåll.

Vid årsmötet 1942 var det bara fem medlemmar närvarande. Det var styrelsen och tävlingssekreteraren. Vid styrelsemöte den 5 augusti 1942 beslöts att inköpa fyra pris för varje klass i kulkastning och två pris i centimeterstävlingen. Det i tävling med FGI erövrade vandringspriset skulle uppsättas som vandringspris i centimeterskastning. Vid årsmötet meddelades att Kjell Wiman uppsatt ett ståtligt vandringspris, ett s. k. träningspris i centimeterskastning under ordinarie träningskvällar.

Det blev ett framgångsrikt år för klubben och man fick åter igång tävlingsutbytet med andra klubbar. Vid Stångaspelen försvarade parklaget med framgång de gamla traditionerna som ett välspelade, ärligt och slagkraftigt lag. Tävlingen i varpa mot Tre Svärd Varp-

Klubbens fyra hedersordförande.

Sittande från v. Tor Ekelund och Simon Carlson. Stående från v. Eric Jolby och Erik Lundgren. Tillsammans har de 33 klubbordförandeår bakom sig. Erik Lundgren har dessutom varit ordf. i Gotlands Varpaförbund och Svenska Varpaförbundet, Ekelund dessutom vice ordf. i 10 år och sekreterare 4 i klubben. Eric Jolby har också varit sekr. i åtta år.

klubb vanns med 9—7 och sedan blev det seger efter en jämn kamp mot FGI i Stockholm i Åhsbergsga hagen och första inteckning i ett av Emil Appelquist nyuppsatt vandringspris. Mot Visby Varpklubb blev det en seger och en förlust och en första inteckning i vandringspriset mot Varpklubbens tre. Vid Stångaspelen fick klubben med Bengt Lundgren som pärkkarl andrapris i frampärk och ett lag från klubben fick ett tredjepris i klass III B i varpa. Klubbmästerskapet i varpa vanns av Erik Lundgren före Rolf Ödin, Axel Lindström och Sten Walleberg. I klass B segrade Efr. Stenbom före Herman Wahlberg och Tor Ekelund. Vandringspriset i centimeter erövrades av Thor Ödin med brodern Rolf på andra plats. Det nyuppsatta träningspriset vanns av Thor Ödin.

1943 blev ett mörkt år tävlingsmässigt sett. Det blev förluster mot Tre Svärds Varpklubb och FGI och tävlingen mot Visby Varpklubb måste inställas då Bollklubben inte kunde ställa upp fullt lag. Vid Stångaspelen gick det dock bättre. Med Erik Lundgren som pärkkarl erövrades första pris i grupp III i frampärk och tredje pris i mästarklassen i bakpärk och Efr. Stenboms lag fick andra pris i klass III i varpa. Träningspriset erövrades för året av Erik Lundgren. Han tog även mästerskapet både i kulkastning och centimeterskastning. I kula kom Widar Grönberg, Rolf Ödin och Thor Ödin närmast, medan Axel Lindström vann klass B före Adolf Eklund och Sten Walleberg.

Vid årsmötet 1944 nyvaldes Widar Grönberg till vice ordförande. Även detta år var ett magert år. Pärklaget, vars medlemmar över lag började bli ganska gamla, blev utslaget i mästarklassen i bakpärk men fick ett hedersamt tredjepris i frampärk. Pärkkarl var Bengt Lundgren. I varpa förlorade klubben mot Tre Svärds Varpklubb men vann mot Visby Varpklubb. Klubbmatchen mot FGI måste inställas. I kulmästerskapet i varpa som hölls på Kronholmen vann åter Erik Lundgren med Rolf Ödin och Thor Ödin närmast. I klass B segrade Ulle Stenbom före Herman Wahlberg och i C-klassen Sten Walleberg före Adolf Eklund. Även centimetersmästerskapet vanns av Erik Lundgren före Rolf och Thor Ödin. Axel Lindström fick inteckning i träningspriset.

KLUBBEN MED I SVENSKA VARPAFÖRBUNDET.

Vid årsmötet 1945 utsågs Adolf Dahlbäck och Henric Ihre till hedersledamöter. Ivar Sellergren utlovade ett hederspris till klubbmästerskapet i varpa. Något lag i pärk kunde klubben inte ställa upp detta år. I klubbmatcherna mot Visby Varpklubb, FGI och Tre Svärds Varpklubb vann man medan den andra matchen mot Visby Varpklubb förlorades stort. Erik Lundgren tog vandringsprisen i kula och centimeter och även träningspriset. I kulkastningen kom Widar Grönberg och Efr. Stenbom närmast. Klass B vanns av Bengt Lundgren före Gustaf Hellström och klass C av Helge Christiansson före Thure Pettersson. Klubben gick under året in som medlem i Svenska Varpkastningsförbundet.

1946 fick man åter ett pärklag till Stångaspelen och det hemförde femte pris i mästarklassen i bakpärk och fjärde pris i frampärk. Klubbmatcherna mot FGI och Visby Varpklubb förlorades och vandringspriset hemfördes för alltid av VV. Klubbmästerskapet gick i ösregn på Kronholmen. Erik Lundgren vann klubbmästerskapet i både kula och centimeter, tog klubbens träningspris för alltid och fick fjärde inteckningen i vandringspriset i cm.

År 1947 kunde man inte sända något pärklag till Stångaspelen och varpan blev allt mer dominerande i klubben som vann klubbmatchen mot FGI med 3—1 och därmed tog hem Emil Appquists ståtliga vandringspris för alltid. Klubbmästerskapen dominerades av Erik Lundgren som tog hem både kula och centimeter i hård konkurrens med Thor Ödin och brodern Bengt.

1948 — 1957.

1948 fick klubben ny kassör då Gustaf Hellström efterträdde Lars Bergström. Pärken diskuterades livligt utan att komma till något positivt. Bengt Lundgren fick i uppdrag att försöka göra propaganda för pärk. I varpa fick klubben sin första inteckning i det nyuppsatta vandringspriset "Konsul Åkermans minne" mot FGI med 23—9. Efter tävlingarna samlades deltagarna på DBW:s Paviljong. Marcus Hejdenberg överlämnade därvid FGI:s bordsstandar till klubben. Vid Stångaspelen kunde klubben ställa upp ett "gubblag" som tog sjunde plats i mästartklassen.

70-årsjubileet firades den 22 augusti på Kronholmen och klubben hade därvid nöjet att få besök under tävlingarna av den ende kvarvarande stiftaren 91-åriga Janne Ödin. Den individuella centimeterskastningen vanns av Erik Lundgren med Rolf och Thor Ödin närmast. De sex bästa kastade sedan om kulmästerskapet. En hel del nya namn kvalificerade sig till denna medan sådana storkastare som Bengt Lundgren, Widar Grönberg och Efr. Stenbom fick hålla till i klass B. Mästerskapet vanns av Erik Lundgren men hedersledamoten Macke Hejdenberg ställde till sensation genom att vinna över mästaren då de möttes. Båda hade fyra vinster i turneringen men Erik Lundgren vann på bättre målkvot, 9 vinstkolor mot Mackes 8. Rolf Ödin tog tredje plats före brodern Thor på bättre målkvot. I klass B vann Bengt Lundgren före Widar Grönberg och Efr. Stenbom. Klass C vanns av Nils Klintborg före Helge Christiansson och Herman Wahlberg och i "turistklassen" vann Simon Carlson före C. G. Klintborg och Åke Munthe.

Till hedersledamöter kallades Carl E. Ekman och Reinhold Dahlgren.

Vid årsmötet 1949 konfirmerades ett beslut att utse F. Bolling, Uppsala, till hedersledamot. Inte heller detta år fick man ihop något pärlag. Tillsammans med Gotlands Varpkastningsförbund och de båda andra varpklubbarna i Visby, IV och VV, anordnades Svenska mästerskapet i varpa. Tävlingarna lämnade ett icke föraktligt ekonomiskt överskott som klubbarna fick dela på. Klubbmatchen mot FGI förlorades. Erik Lundgren vann mästerskapet i centimeter, men i kula bröts hans långa segerrad av brodern Bengt. I centimeterskastningen kom Thor Ödin och Efr. Stenbom närmast och i kula Erik Lundgren och Efr. Stenbom. Klass B vanns av Ola Häglund före Ulle Stenbom och Albert Nilsson och klass C av Nils Klintborg före Herman Wahlberg och John Örve.

1950 avgick de mångåriga revisorerna Adolf Dahlbäck och Ragnar Olin och i deras ställe valdes Rolf Ödin och Bengt Lundgren. Ingen pärk heller detta år. Även bland varpkastare som blivit rätt ålderstigna och bekväma märktes inte någon större träningsflit och man rekommenderade värvning bland yngre kastare. Tre Svärds Varpklubb erövrade

för alltid det Degermanska vandringspriset, men däremot blev det seger mot FGI. Vid klubbmästerskapet vann Erik Lundgren allt som kunde vinnas. I centimeter kom Widar Grönberg och Thor Ödin närmast och i kula Rolf Ödin och Widar Grönberg. Klass B vanns av Ola Häglund före Efr. Stenbom och Helge Christiansson och klass C av Gustaf Hellström före Albert Nilsson och Tor Ekelund. I en extratävling enligt handikapplistan segrade återigen Erik Lundgren.

1951 kom nedgången i intresset bland medlemmarna att framträda ännu mera och det var dålig tillslutning på träningskvällarna. Det enda tävlingsutbytet var mot FGI och den matchen förlorades. Det var dock ovanligt många deltagare i klubbmästerskapet på Kronholmen den 2 september. Erik Lundgren vann både centimeter och kula. I centimeter kom Bengt Lundgren och Thor Ödin närmast och i kula Gustaf Hellström och Bengt Lundgren. Klass B vanns av Rolf Ödin före Ola Häglund och Helge Christiansson och klass C av Nils Klintborg före Ulle Stenbom och Efr. Stenbom. I tävlan om Ivar Selligrens nyuppsatta vandringspris enligt handikapplistan vann Helge Christiansson före Ulle Stenbom och Thor Ödin.

Macke Hejdenberg och Gustaf Hellström vid prisutdelning på Kronholmen i Västergarn efter ett KM. Två toppmän inom idrotten. Macke den oförbrännlige i pärk och varpa på sin tid. Gustaf god pärkspelare och varpkastare men framför allt en av öns främsta friidrottsmän under 1920- och 30-talet med ett 40-tal distriktsmästerskap och flera gotlandsrekord under den tiden.

Vid årsmötet 1952 höll ordföranden parentation över två av klubbens medlemmar som gått bort. Det var Janne Ödin, en av stiftarna, och Ivar Sellergren som skänkt flera pris till klubben. Till ordförande efter Tor Ekelund som av sagt sig utsågs Simon Carlson. Widar Grönberg omvaldes men efter Herman Wahlberg och Gustaf Hellström som också av sagt sig utsågs Helge Christiansson och Rolf Ödin. På förslag av Simon Carlson skulle man undersöka möjligheterna att ta upp den gamla traditionen med tävlingsutbyte med föreningar på landsbygden. Man skulle även försöka ordna något samkväm ute i Åhsbergsska hagen. Till hedersledamöter utsågs avgående ordföranden Tor Ekelund och sekreteraren Herman Wahlberg. Något våg mot någon landsbygdsklubb kunde dock inte realiseras och inte heller blev det tävling mot FGI, då den senare föreningen hade svårt att samla ihop lag. Klubbmästerskapet ägde rum på Kronholmen, där ett 20-tal medlemmar samlats. Centimeterskastningen vanns av Thor Ödin före Rolf Ödin och Widar Grönberg. Den sistnämnde vann kulkastningen före Helge Christiansson och Thor Ödin. Klass B vanns av Ulle Stenbom före Albert Nilsson och Kjell Wiman och klass C av Bo Kolmodin före C. G. Klintborg och K. G. Andersson.

Tre generationer Stenbom.

Från v. Bo, Ulle och Efraim. "Efa" är klubbens äldste medlem — 90 år — både till ålder och medlem. Invaldes 1911.

75-ÅRSJUBILEUM

Vid årsmötet 1953 höll ordföranden parentation över en av klubbens "stora" idrottsmän Sten Walleberg. Han gav vidare en historik över de gångna 75 åren i klubbens historia.

75-årsjubileet inleddes med pokaltävling i Åhsbergsska hagen den 24 augusti, varefter en festlighet hölls på Stadshotellet. Där fick klubben motta konsul Otto Åkermans vandringspris för alltid sedan klubben vunnit dagens match mot FGI med 17—15. En extratävling vanns av IV-kastaren Ville Pettersson tillsammans med John Cedergren. Bland de närvarande märktes hedersledamöterna konsul Henric Ihre och bankdirektör Adolf Dahlbäck, folkskollärare Reinhold Dahlgren från Föreningen Gotländsk Idrott, Gotlands Idrottsförbunds sekreterare Gösta Hörling, från IV Ville Pettersson och från VV Gösta Österdahl, förutvarande och nuvarande ordförandena i FGI Macke Hejdenberg och Birger Larsson.

Ordföranden Simon Carlson välkomnade med ett tal, där han särskilt ivrade för parken och detta underströks av näste talare Reinhold Dahlgren. Macke Hejdenberg tackade för det vänskapliga utbytet mellan FGI och klubben och lämnade som gåva ett vågbrev som klubbens dåvarande ordförande utfärdat 1910. Ville Pettersson och Gösta Hörling tackade för gott samarbete. För Svenska Varpaförbundet talade dess ordförande K. E. Smith. Man hade även prisutdelning för dagens tävlingar. Priset till bästa Visbylag gick till Rolf Ödin—Bertil Johansson, medan Macke Hejdenberg—Degerman fick priset som bästa FGI-lag. En liten tennsak överlämnades till alla FGI-are som minne av besöket.

På söndagen lottade man ihop tremannalag som efter kastning delades upp på vinnande och förlorande grupp. Segrare i vinnargruppen blev B. Cedergren, FGI, B. Larsson, FGI och N. Möller WBK och när de tre kastade inbördes vann Cedergren. I den förlorande gruppen vann Ville Pettersson, IV, B. Johansson, WBK, och H. Wiman, WBK, och i särkastningen mellan dem vann Bertil Johansson. Klubbmästerskapet hölls på Kronholmen den 27 september med 14 deltagare.

Vid årsmötet 1954 höll ordföranden parentation över den mångårige medlemmen Carl E. Ekman.

Trots annonsering hade man inte lyckats få igång något parkspel. Varpkastningen hade dock bedrivits i samma utsträckning som tidigare. En del av klubbens kastare deltog i av Visby stads fritidsnämnd anordnad midsommarfest och kastade inbördes. Som segrare utgick Albert Nilsson och Eric Jolby. Erik Lundgren vann klubbmästerskapet i både centimeter och kula. I centimeterskastningen blev Rolf Ödin tvåa och Bengt Lundgren som ledde efter de två första kulorna trea. I kulkastningen stod det 11—11 i tredje kulan mellan bröderna Lundgren. Bengt blev alltså tvåa före Rolf Ödin. I klass B vann Thor Ödin

före Ulle Stenbom och Sven Nordberg och klass C av Helge Christiansson före Bo Kolmodin och K. G. Andersson. Ett träningspris tilldelades Bertil Johansson. Genom sin seger i centimeterskastningen fick Erik Lundgren 7 poäng i det av Gotlands Idrottsförbund i samband med 75-årsjubileet skänkta vandringspriset. Uppgårelsen med FGI hölls på Järvafältet och blev en stor seger för stockholmarna som därigenom fick första inteckningen i det av Gotlands Andelsslakteriförening uppsatta vandringspriset. Under sensommaren sammanträdde klubbens kastare med Visby Varpklubb och hade en trevlig lördagseftermiddag tillsammans.

Årsmötet 1955 hade uttalat önskemål om extra tävlingar på försommaren och sensommaren. Det blev dock inget av med detta. På försommaren var det för kallt och på högsommaren för varmt. Första tävlingen blev den 20 augusti mot FGI i Åhsbergska hagen, där klubben fick revansch för fjolårets nederlag. Klubbmästerskapet hölls i Åhsbergska hagen och där vann som vanligt Erik Lundgren före Widar Grönberg och Thor Ödin. Även kulkastningen vanns av Erik Lundgren före brodern Bengt och Widar Grönberg. Klass B vanns av Ulle Stenbom före Bertil Johansson och Eric Jolby och klass C av Gustaf Hell-

Dagens KM i varpa på Kronholmen är slut och man samlas till prisutdelning och samkväm. I förgrunden Widar Grönberg och Bo Kolmodin. Båda har tillhört styrelsen under många år, Widar som sekreterare och varpaledare och Bo som ceremonimästare.

ström före Ola Häglund och Kjell Wiman. Uppmuntringspriset tilldelades Jan-Olof Öberg. Priset för dagens bästa centimetersresultat i klasserna B och C erövrades av Bertil Johansson. Den extra kulkastningen vanns av Erik Lundgren och Simon Carlsson. På eftersommaren utkämpades en klubbmatch mot Visby Varpklubb om ett av Lars-Eric Siltberg uppsatt vandringspris och där tog VV sin första inteckning.

Inte heller 1956 lyckades man få någon fart på pärken trots Brage-löftet vid årsmötet om aktivisering. I varpa blev det förlust mot Visby Varpklubb och senare mot FGI, den senare matchen gick i samband med föreningens 50-årsjubileum. För sin medverkan i mästerskapstävlingarna i Visby fick klubben 553 kronor. Klubbmästerskapen gav som resultat att Erik Lundgren segrade både i centimeter och kula. Närmast efter i båda tävlingarna kom Bengt Lundgren och Ulle Stenbom. Klass B vanns av Widar Grönberg före Gustaf Hellström och Bertil Johansson och klass C av Helge Christiansson före Frank Sjögren och Albert Nilsson. I en extratävling för hoplottade tremannalag vann Bengt Lundgren, Gustaf Hellström och Albert Nilsson före Erik Lundgren, Bertil Johansson och Eric Jolby. På hösten gick den andra tävlingen mot Visby Varpklubb och då fick Bollklubben sin första inteckning i Lars-Eric Siltbergs vandringspris.

Erik Bolin och Albert Nilsson vid den varpaduella dem emellan. Svårt att se stickan i solskenet. Där står den, nej där ...

1957 avgick Widar Grönberg som sekreterare och fick som efterträdare Eric Jolby. Grönberg utsågs till hedersledamot. Försöken att få igång pärken lyckades delvis. I varpa vann Bollklubben båda matcherna mot Visby Varpklubb och kom därmed upp till tre inteckningar i vandringspriset. Någon tävling mot FGI blev det inte, då den sistnämnda föreningen inte kunde samla fullt lag. Klubben stod som arrangör för årets treklubbars i centimeter och där lyckades Erik Lundgren bäst med en fjärdeplacering.

I klubbmästerskapet i centimeter hemförde Erik Lundgren för alltid det Appelquistska vandringspriset, som man kastat om sedan 1947. I kula vann han för fjärde gången å rad och uppnådde därigenom 28 poäng, vilket tillförde honom det av Gotlands Idrottsförbund 1953 uppsatta vandringspriset för alltid. Närmast i klass A kom Harry Netzel och Widar Grönberg. Klass B vanns av Thor Ödin före Bertil Johansson och Gustaf Hellström och klass C av Gustaf Bäckman före Helge Christiansson och B. A. Pettersson. I extra tävlingar med hoplottade lag vann i grupp 1 Erik Lundgren, Albert Nilsson och Helge Christiansson och i grupp 2 Harry Netzel, Sven Nordberg och B. A. Pettersson. Under hösten anordnade klubben en gässexxa med samkväm i Odd-Fellowlokalen.

Göran Berg, god stångstörtare, gotländsk 5-kampare och pärkspelare. Här bryter han upp stången. Även framgångsrik tyngdlyftare.

AKTIV OCH LIVAKTIG PERIOD.

1958 – 1967

Jubileumsåret 1958 blev ett livligt verksamhetsår med tre sammanträden och jubileumsfirandet som höjdpunkt. Pärkspelet kom inte igång men däremot kastades varpa desto flitigare. Första tävlingen var mot Visby Varpklubb som Bollklubben vann. I Stångaspelen startade klubben med ett oldboyslag, bestående av Widar Grönberg, Gustaf Hellström och Albert Nilsson, vilket placerade sig som tvåa. Tävlingen mot FGI gick den 2 augusti i Åhsbergsska hagen och där segrade Bollklubben som därmed fick sin andra inteckning i vandringspriset, där FGI också har två.

KM hölls i samband med jubileumsfirandet på Kronholmen. I cm segrade Bertil Johansson som därmed fick första inteckningen i Karl Sture Wickmans vandringspris. Närmast kom Harry Netzel och Ulle Stenbom. I kula vann Harry Netzel i klass A före Erik Lundgren och Bertil Johansson. Klass B vanns av Bengt Lundgren före Albert Nilsson och Helge Christiansson och klass C av Frank Sjögren före Gustaf Bäckman och Sven Nordberg. I samband med jubileet donerade Erik Lundgren två ståtliga silverkannor som vandringspris i kulkastning för tvåmannalag. Den första kastningen skedde nu som extra-tävling och segrare blev Erik Lundgren och Frank Sjögren före Harry Netzel och Eric Jolby. Trea var Ulle Stenbom och B. A. Pettersson. Säsongen avslutades med en ny tävling mot Visby Varpklubb som denna gången vann.

I jubileumsmiddagen deltog ett 30-tal personer, däribland klubbens äldste ledamot Adolf Dahlbäck. Klubbens ordförande Simon Carlson gav en återblick på de gångna 80 åren. För Gotlands Idrottsförbund talade Nils Ekström och överlämnade förbundets bordsstandar. Vid middagen överlämnades vidare en hel rad gåvor. Ordföranden i Gotlands Varpaförbund Jac. Dahlström uppvaktade med en Gustaf Adolfskanna i tenn, smidesmästare Karl Sture Wickman med ett hamrat fat med tre gotländska idrottsmän som symboler, från FGI i Stockholm överlämnade Macke Hejdenberg ett fat i konstmetall och fröken Inga-Maj Appelgren en Kostavas.

Den 17 november samlades bollklubbigarna till gåsmiddag hos Sigurd Hesselsten. Vid denna framförde Herman Wahlberg en hälsning från Föreningen Gotländsk Idrott och överlämnade föreningens guldplakett till klubben och till Adolf Eklund för hans insatser för pärkspelet.

1959 fick klubben ny ordförande då Erik Lundgren efterträdde Simon

Carlson som undanbett sig återval. Vid årsmötet meddelade K. G. Runander att det skulle bli minst två pärklag och eventuellt också ett gubblag och träningen skulle börja i maj. Simon Carlson och Sigurd Hesselsten utsågs till hedersledamöter. Vid ett senare sammanträde beslöts deltagande i svenska serien i varpa. Vidare gjordes upp en handikapplist, där Erik och Bengt Lundgren, Widar Grönberg, Harry Netzel, Rolf Ödin, Bertil Johansson och K. A. Gabrielsson placerades i O-gruppen. Denna lista skulle gälla under en träningsstävling alla mot alla en kula. 15 nya medlemmar invaldes.

Den första tävlingen ägde rum mot Visby Varpklubb, där Bollklubben vann. I Stångaspelen deltog ett lag bestående av Widar Grönberg, Albert Nilsson och Gustaf Hellström som segrade i oldboysklassen grupp 2. Handikapptävlingen vanns av Erik Lundgren med Bengt Lundgren, Eric Jolby och Albert Nilsson närmast. I allsvenska serien blev klubben tvåa i grupp 6. Vid tävlingar i Stockholm tog FGI hem vandringspriset för alltid.

I klubbmästerskapet vann Bengt Lundgren i cm och fick inteckning i vandringspriset med Erik Lundgren och Albert Nilsson närmast. I kula vann Erik Lundgren (inteckning i vandringspriset) före Bengt Lundgren och Gustaf Hellström, i klass B Alex Pettersson (inteckning i vandringspriset) före G. Bäckman och Helge Christiansson och i klass C B. A. Pettersson (inteckning i vandringspriset) före Eric Jolby och Per Pettersson. Extratävlingen om Erik Lundgrens vandringspris vann Bengt Lundgren och Eric Jolby före Erik Lundgren och Alex Pettersson och trea blev Ulle Stenbom och G. Bäckman. I tröstgruppen vann G. Hellström och B. A. Pettersson. Träningspriset tilldelades Eric Jolby. Säsongen avslutades med andra tävlingen mot VV och även denna gång vann Bollklubben. Klubben deltog i uppvisningskastning dels för turister i Åhsbergsga hagen, arrangerad av Erik Bolin som till varje man utdelade en silverpokal, dels på Gutavallen i samband med TV-inspelning. I Stångaspelen erövrade ett av lagen tredjepris i bakpark och fjärdepris i frampark och pärklagen hade vidare uppvisning vid fem olika tillfällen på Gutavallen och en gång i Åhsbergsga hagen.

1960 beslöts att centimeterskastningen inte skulle vara kvalificerande för kulkastningen vid klubbmästerskapen. Deltagarna skulle lottas samman och utslagsmetoden skulle användas. Efter två omgångar skulle man få fyra grupper. Därigenom skulle man följa Varparförbundets gängse bestämmelser. Vid den första tävlingen mot Visby Varpklubb segrade denna, men vid den andra fick Bollklubben revansch. Klubben skulle denna gång vara värd för tävlingar mot FGI men denna kunde inte ställa upp lag.

Vid klubbmästerskapen i cm segrade Harry Netzel (inteckning i vandringspriset) före Erik och Bengt Lundgren och i kula Erik Lundgren (andra inteckningen i vandringspriset) före Harry Netzel och Bengt Lundgren. I klass B vann Ulle Stenbom (tog vandringspriset för

alltid) före Gust. Hellström, i klass C Frank Sjögren (andra inteckningen i Nils Klintborgs vandringspris) före Alex Pettersson och i klass D Rolf Ödin (inteckning i Harry Netzels vandringspris) före Eric Jolby. I extratävlingen om Erik Lundgrens vandringspris vann Harry Netzel och G. Bäckman före Erik Lundgren och Sune Brolund. Tävlingen avslutades med poängkastning om Erik Bolins vandringspris (sex pokaler i fodral) och den vanns av Erik Lundgren. Årets träningspris tilldelades Albert Nilsson. I Allsvenska varpaserien erhöll klubben hedrande placering i klass 2. Pärkspelarna deltog i Stångaspelen med gott resultat.

1961 utsågs Bo Kolmodin till hedersledamot. Endast ett tävlingsutbyte förekom detta år och det var mot Visby Varpklubb, som vann. Pärkspelarna deltog i Stångaspelen dock utan större framgång. Vidare hade de haft en träningsmatch mot Gothem och en uppvisningsmatch mot När. I klubbmästerskapet vann Erik Lundgren i cm före Bengt Lundgren och Ulle Stenbom. I kula segrade Bengt Lundgren före Gust. Hellström och Ulle Stenbom. I klass B segrade Frank Sjögren före Rune Nilsson och Albert Nilsson, i klass C Erik Lundgren före Alex Pettersson och Helge Christiansson och i klass D Sune Brolund före Per Pettersson och B. A. Pettersson. Samtliga segrare erhöll inteckning i vandringspris. I tävlingen om Erik Lundgrens vandringspris för tvåmannalag vann Erik Lundgren och Albert Nilsson. Gust. Hellström fick första inteckning i Erik Bolins pris i poängkastning. I Stångaspelens oldboysklass segrade klubbens lag: Gust. Hellström, Albert Nilsson och Harry Netzel. I Allsvenska varpaseriens klass 2 fick klubben en blygsam placering. Handikapptävlingen under träningskvällar vanns av Gust. Hellström före Ulle Stenbom och Alex Pettersson.

Klubbens mästerskap i kula hölls 1962 på Toftagården med cm i Åhsbergsga hagen dagen före. I cm vann Erik Lundgren före Frank Sjögren och Ulle Stenbom klass A och Alex Pettersson klass B före B. A. Pettersson. Kulkastningen vanns av Erik Lundgren före Gust. Hellström och Bengt Lundgren. I klass B vann Ulle Stenbom före Eric Jolby och G. Bäckman, klass C vanns av Alex Pettersson före K. A. Gabrielsson och B. A. Pettersson och klass D av Helge Christiansson före Rune Nilsson och Sven Nordberg. Samtliga segrare erhöll inteckning i resp. vandringspriser. I tävlingen om Erik Lundgrens vandringspris för tvåmannalag vann Bengt Lundgren och Rune Nilsson.

Poängkastningen om Erik Bolins vandringspris vanns av Ulle Stenbom. Handikapptävlingen träningskvällar vanns av Rune Nilsson. Klubbmatchen mot Visby Varpklubb vanns av Bollklubben och i vandringspriset har båda klubbarna vardera två inteckningar. I Stångaspelen deltog klubbens pärklag både i fram- och bakpark och laget segrade i bakpark. Klubbens pärkkarl Ove Jakobsson blev bäste pärkkarl i klassen och fick hederspris. Däremot blev det ingen framgång i hösttävlingen i Stånga.

SEPTEMBERKASTNING INFÖRS.

Klubbmästerskapet i cm 1963 hölls på SM-platsen den 17 augusti och där vann Erik Lundgren före Frank Sjögren och Ulle Stenbom grupp A samt Alex Pettersson före Ove Jakobsson och Sune Brolund klass B. Kulmästerskapet gick på Toftagården och där vann i Erik Lundgrens frånvaro Ulle Stenbom före Ove Jakobsson och Gust. Hellström klass A. Klass B vanns av Widar Grönberg före B. A. Pettersson och Albert Nilsson, klass C av Alex Pettersson före Frank Sjögren och Bengt Johansson och klass D av Helge Christiansson före Sven Nordberg och Sune Brolund. Samtliga segrare erhöll inteckning i resp. vandringspris. I tävlingen om Erik Lundgrens vandringspris vann Albert Nilsson och Widar Grönberg. I poängkastningen om Erik Bolins vandringspris segrade Ulle Stenbom som därmed tog priset för alltid. Klubbmatchen mot Visby Varpklubb förlorades. Handikapptävlingen under träningskvällar vanns av Eric Jolby före Erik Lundgren. På hösten anordnades septemberkastning med 16 deltagare. Segrare blev Ulle Stenbom och Sven Nilsson. Klubben var medarrangör i SM i varpa. I cm fick Ulle Stenbom en hedersam placering. I Stångaspelen blev A. Nilssons lag tvåa i sin grupp och U. Stenboms lag trea i sin grupp. Pärklaget blev trea i sin grupp i Majpärken i Stånga. I Stångaspelen belades första plats i frampärk i klass A 2 och tredjeplats i bakpärk klass A 1. Den 4 augusti hade man våg mot Hablingbo, där pärken vanns medan det blev förlust i varpa och dragkamp. Träningsspel hade ordnats mot Viklau två gånger, Gothem tre gånger och mot Silte och Lau. Vidare hade uppvisning i pärk ordnats på Gutavallen.

Vid ett sammanträde 1965 meddelade Sigurd Hesselsten att han skänkte 100 kr till ett pris i varpa. Vid årets tävlingar togs följande inteckningar: Centimeterskastning Karl Sture Wickmans vandrings-

pris: Erik Lundgren som nu har fyra inteckningar, sex behövs för att priset skall erövras för alltid, kulkastning klass A: Bengt Lundgren som nu har två inteckningar, fyra behövs, klass B, FGI:s pris: Harry Netzel som fick sin första inteckning, tre behövs, klass C, Klintborgs pris: Rune Nilsson, första, tre behövs, klass D, vandringspris inte uppsatt: Rolf Ödin. Tvåmannalag om Erik Lundgrens priser: Erik Lundgren och Per Pettersson. Erik Lundgren har tre inteckningar. Poängkastning: Ove Jacobsson, första inteckningen i nyuppsatt vandringspris. I tävlingar mot Visby Varpklubb fick denna sin fjärde inteckning. För första gången förelåg en särskild pärrapport av K. G. Runander. Den berättade att man haft våg mot Silte där det blev förlust i bakpärk och varpa men vinst i frampärk. I Majpärken kom klubben på andra plats klass A 1. Ove Jacobsson fick pris som bäste pärrkarl i frampärk.

1965 uppsattes nytt vandringspris i klass D av Henrik Ihre som efter Lau. I Stångaspelen blev laget tvåa i frampärk och fyra i bakpärk skänkt DBW-bägare i silver. Till ny sekreterare valdes K. G. Andersson. Frågan om klubbmärke och klubbdräkt togs upp på nytt. Bästa förslag till klubbmärke var ett i blått med text WBK 27/8 1878. Som tävlingsdräkt föreslogs blå overall med Wisby Bollklubb i band på ryggen. Beträffande tävlingsverksamheten förelåg rapporter i varpa och pärk. Våg förlorades mot Bara men vanns mot Silte. Vandringspriset i tävlingar mot Visby Varpklubb togs för alltid av Varpklubben.

Vandringspriset i centimeterskastning vanns av Ulle Stenbom före Ove Jacobsson och Sven Johansson i klass A och av M. Hellström före B. A. Pettersson och L. Bergh i klass B, kulmästerskapet vanns i klass A av Sven Johansson före Erik Lundgren och Gust. Hellström, i klass B av A. Pettersson före Sven Nordberg och Bengt Lundgren, i klass C av Ulle Stenbom före L. Bergh och H. O. Ödin, i klass D av Albert Nilsson före Eric Jolby och Per Pettersson. Tävlingen om Erik Lundgrens vandringspris vanns av Sven Nordberg och Erik Lundgren och poängkastningen av Sven Johansson. I septemberkastningen vann Erik Lundgren-Bertil Lindström före Rune Nilsson-Sune Brolund. Handikapptävlingen vanns av Ove Jacobsson. 14 man började tävlingen men ingen fullföljde helt. I Stångaspelen belade laget U. Stenbom, R. Nilsson och S. Nordberg fjärde platsen i grupp 3 och "gubblaget" Albert Nilsson, G. Hellström och Widar Grönberg andra prisplatsen i grupp B. I Mästerbyvarpan tog ett lag andraplatsen i klass 2 och ett annat lag blev tvåa i "gubbklassen". Vid Gardavarpan tog ett lag andraplatsen i klass 2. I Allsvenska serien blev det en fjärde plats.

Pärkkommittén kunde rapportera fina framgångar. I Majpärken tog klubben rubb och stubb. I tävlingar i Hemse blev det andra plats efter Lau. I våg mot Silte vanns både bak- och frampärk. I Stångaspelen togs första pris i klass A 1 i frampärk och uppflyttning till mästartklassen. I bakpärk togs ett tredjepris och pris till bäste pärrkarl. I Stora Wågardagen mötte man Stånga och vann.

KLUBBMÄRKE INTRODUCERAS.

Vid sammanträde 1966 kunde man meddela att det nya klubbmärket var klart. Thor Ödin och Arne Lindström hade skänkt två andelar i Föreningen Visby Idrottshall till ett värde av 625 kr. Det blev två vandringspris, ett benämnt "Carl Lindströms minne". Vid årsmötet beslöts att kalla Arne och Ingvar Lindström samt Thor Ödin till hedersledamöter. Det av Simon Carlson och Rolf Ödin utlovade vandringspriset i varpa var inte längre aktuellt utan skulle i stället gå till parkspelarna för tävling mot annan klubb. Frågan om klubblokal i Åhsbergsska hagen skulle tas upp med Sällskapet DBW:s trädgårdsstyrelse. Vid ett senare styrelsesammanträde beslöts att tävlingen i park skulle gå mot Silte. Vid ett styrelsesammanträde senare meddelades att ritningarna till klubbstugan var klara och ett anbud på 3 100 kr antogs för uppförandet. Det egna åtagandet skulle ske i form av arbetstimmar.

Beträffande tävlingsverksamheten meddelades att Erik Lundgren tog sin femte inteckning i centimeterspriset. I kula tog Erik vandringspriset för alltid i klass A. I klass B vann Ove Jacobsson, i klass D B. A. Pettersson och i klass C Widar Grönberg. Erik Lundgrens pris för tvåmannalag vanns av Rune Nilsson som kastade ensam. Carl Lindströms minne togs av Sven Nordberg och i Thor Ödins vandringspris fick Erik Lundgren 12 poäng.

I Majpärken vann klubben utan större svårighet. I Junitävlingen blev det andra plats i bakpark och första i frampark grupp 2. I våg mot Silte tog detta lag första inteckningen i Rolf Ödins och Simon Carlsons vandringspris. I Stångaspelen började det bra med seger över blivande mästarna men i fortsättningen gick det sämre sedan man fått en man skadad. Gubblaget däremot blev tvåa i både fram- och bakpark. Priset till bäste parkkarl gick till Ove Jacobsson efter

en dags spel. I augusti vann klubben våget mot Stånga och vid sista tävlingen i När blev det andrapris i grupp 1 i bakpark och andrapris i grupp 2 frampark. Ove Jacobsson fick hederspris som bäste parkkarl.

1967 blev det nästan helt ny styrelse efter avsägningar av ordföranden, vice ordföranden och sekreteraren. Till ny ordförande valdes Eric Jolby, till vice Per Pettersson och till sekreterare Sven Nordberg. Ordföranden meddelade att klubben från Svenska Varpaförbundet fått ett diplom för genomförd tävling och från Stockholms Varpaförbund ett bordsstandar som medarrangör i stadsmatchen i varpa. Erik Lundgren utsågs till hedersordförande och Herman Wahlberg till hedersceremonimästare. Hedersledamöter blev Rolf Ödin och Albert Nilsson. 17 nya medlemmar invaldes under året.

I samband med septemberkastningen togs klubbstugan i Åhsbergsska hagen i bruk för första gången och ett tack framfördes till bröderna Arne och Bertil Möllerström som uppfört stugan. Det var för övrigt första gången som medlemmarnas damer deltog i en sammankomst.

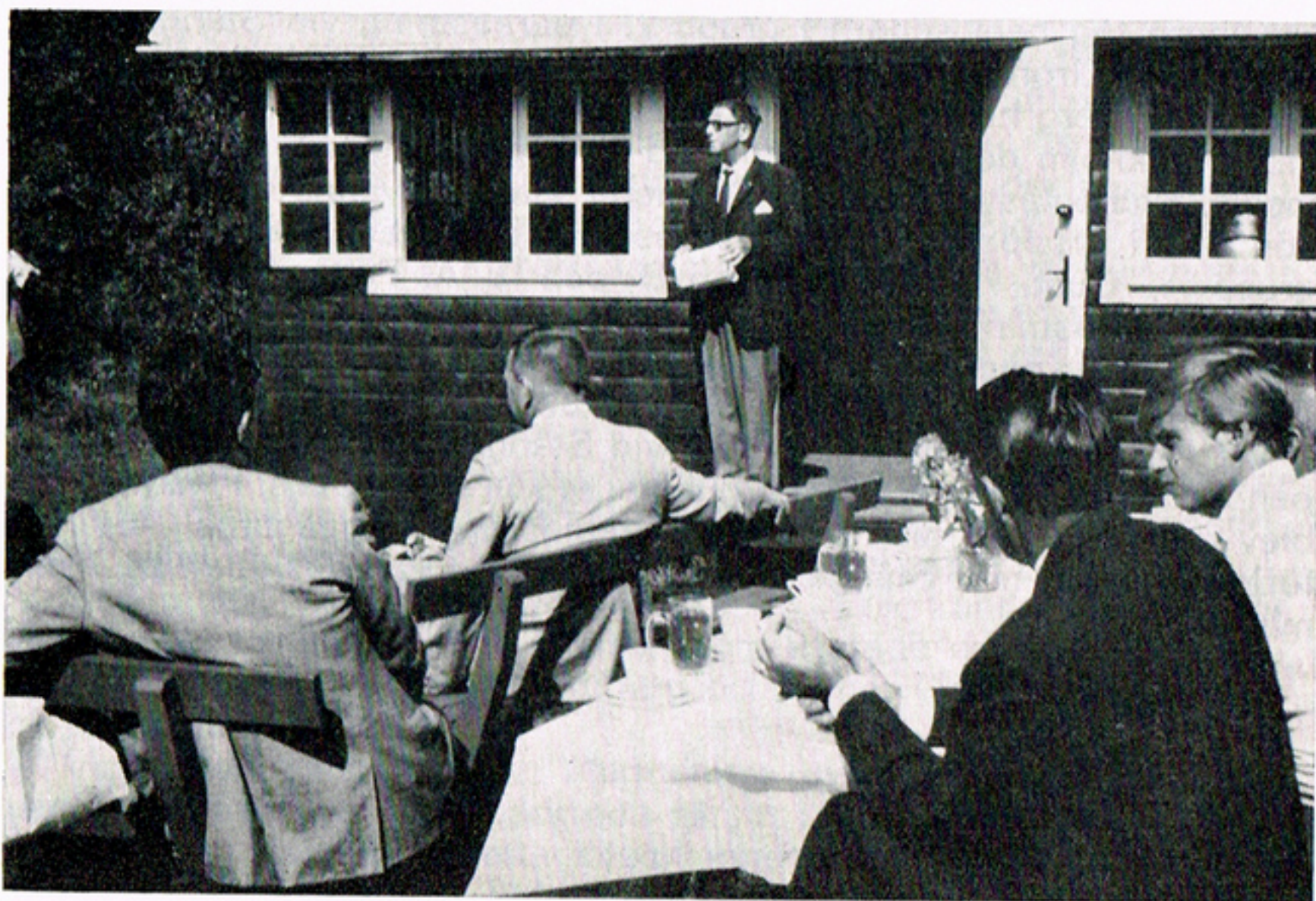
I våg mot Silte blev det vinst, mot Bara förlust i båda mötena och förlust även mot Fole. I Bungevarpan segrade klubbens lag i klass 4. I DM i kula blev Erik Lundgren mästare i grupp 1 i oldboysklassen och han segrade även i Stångaspelens oldboysklass grupp 1. Sven Nordberg tog hem segern i grupp 2. I parkastning vid Stångaspelen blev Widar Grönberg och Erik Bolin tvåa. Vid DM i kula i Hörsne tog Sven Nordberg hem segern i grupp 2 oldboysklassen. I stadsmatchen mot Stockholm deltog klubben med ett lag som gjorde en hedersam insats. Klubbmästerskapet i centimeter klass A vanns av Rune Nilsson och i grupp B av Albert Nilsson. I kula vann Ove Jacobsson grupp A, Gust. Hellström grupp B och B. A. Pettersson grupp C. Septemberkastningen vanns av Ove Jacobsson—H. O. Ödin och Handikapptävlingen om Carl Lindströms minne av Gust. Bäckman. Parkastningen vid KM vanns av Ove Jacobsson—Gust. Hellström.

Vid Majpärken togs första pris, vid Stångaspelen andrapris i fram- och tredjepris i bakpark. Även gubblaget klarade sig bra. I Närkampen blev det också ett andra- och ett tredjepris. I vågdagarna i Stånga förlorade laget mot Stånga. I vågen mot Silte vann klubben på hemmaplan.

INVIGNING AV KLUBBSTUGAN.

1968 – 1977

Vid styrelsesammanträde 1968 meddelades att klubben fått ett anslag från Riksidrottsförbundet på 2 500 kr som bidrag till stugan. Vid årsmötet diskuterades invigningen av klubbstugan och 90-årsjubileet, vilka skulle ske på olika dagar. Till hedersledamot utsågs Efr. Stenbom. Den 10 juni kunde klubben hålla sitt första sammanträde i klubbstugan. Man hade täta sammanträden både med klubben och styrelsen för att diskutera de båda evenemangen under året.

Invigning av klubbstugan 24 aug. 1968. Ordf. Eric Jolby på trappan hälsar alla välkomna. Längst fram på bänkarna syns Anders Dahlgren, FGI, Kurt Månsson, Fritidsnämnden, Frank Sjögren och sonen Christer.

Den 24 augusti kan noteras som en märkesdag i klubbens historia.

Då invigdes nämligen den nyuppförda klubbstugan av ordföranden i Sällskapet DBW generalmajor K. G. Brandberg i närvaro av ett 40-tal personer. Invigningen inramades av diverse festligheter. Vid ankomsten bjöds alla på hembrygd dricka och de hälsades sedan välkomna av ordföranden Eric Jolby. Han redogjorde sedan för stugans tillkomst. Man hade haft frågan uppe redan för 30 år sedan men då föll den, då lämplig mark inte kunde anskaffas. Finansieringen hade skett genom anslag och frivilliga bidrag. Från Riksidrottsförbundet hade man fått 2 500 kr, från Fritidsnämnden 2 000, Sällskapet DBW 1 000, Barnkrubban 1 000, Bo Kolmodin 500. Gotlands Bilägares Verkstads AB 400 kronor. Genom insamlingar hade man fått ihop 9 000 kr. General Brandberg höll ett kort tal och lyckönskade klubben till stugan som han hoppades skulle bli en sporre för fortsatt arbete. Under kaffet framfördes lyckönskningar av ordföranden i Fritidsnämnden Kurt Månsson och Anders Dahlgren från Föreningen Gotländsk Idrott. Justus Jakobson överlämnade en teckning av Erik Olsson och Albert Nilsson en egen teckning.

Fyra medlemsdamer som hjälpte till vid många tillfällen. Från vänster Siv Jolby, Ebba Nordberg, Mari Nilsson och Tyra Lundgren.

Vid jubileumstävlingar i samband med invigningen segrade Ove Jacobsson—Frank Sjögren i grupp A före Sven Johansson—Sven Nordberg och i grupp B Gust. Hellström—Gösta Löfkvist före S. O. Aronsson—K. A. Gabrielsson. Stenvarpan vanns av Rolf Ödin—Torolf Berg före A. Möllerström—Anders Dahlgren.

90-ÅRSJUBILEUM.

90-årsjubileet firades den 7 september på Borgen, där ett 80-tal bollklubbister med damer och särskilt inbjudna samlades. I ett längre anförande gav Eric Jolby en återblick på de gångna 90 åren och redovisade både höjdpunkter och dalgångar. Han avslutade sitt anförande med att bringa i åtanke alla de gamla bollklubbister som för länge sedan är borta och som så hängivet arbetade för klubben och de gamla gotländska idrotterna. Därefter tog ordföranden i Svenska Varpaförbundet, tillika hedersordföranden i klubben Erik Lundgren till orda och lyckönskade klubben och överlämnade en penninggåva till inköp av ett vandringspris. Gotlands Idrottsförbund lyckönskade genom sin ordförande Gösta Hörling med en vacker tennpokal till vandringspris och från Riksidrottsförbundet överlämnade han ett diplom. Gotlands Varpaförbund lyckönskade genom sin ordförande Knut Mattsson och Föreningen Gotländsk Idrott genom Anders Dahlgren och han överlämnade samtidigt 1 000 kr. De uppvaktande förbunden överlämnade samtidigt sina förtjänsttecken till förtjänta ledare i klubben, Gotlands Idrottsförbunds tecken till Eric Jolby, Simon Carlson, Gust. Hellström, Helge Christiansson och Widar Grönberg, Svenska Varpaförbunds till Eric Jolby, Herman Wahlberg och Gust. Hellström, Gotlands Varpaförbunds till Simon Carlson, Rolf Ödin, Helge Christiansson, Widar Grönberg och Sven Nordberg, Föreningen Gotländsk Idrott till Efr. Stenbom, Rolf Ödin, Gust. Hellström, Ove Jacobsson, Thor Ödin, Bengt Lundgren, Bengt Johansson och Sven Nordberg. Erik Lundgren och Sven Nordberg tilldelades hedersgåvor av klubben för sitt arbete med klubbstugan. Vid middagen framfördes talet till kvinnan i ett enligt sekreteraren för långt tal av Simon Carlson och Gösta Hörling tackade för maten. Inga andra tal fick förekomma. Till sist blev det dans och underhållning och utdelning av priser till ett värde av 2 500 kr. Prisutdelare var fru Tyra Lundgren. Under kaffet gav Macke Hejdenberg glimtar och minnen från sin tid i klubben.

Om tävlingsverksamheten meddelades att Ove Jacobsson med sina manningar hemfört många vackra segrar i pärk. Det blev seger i Majpärken och i både fram- och bakpärk i Junitävlingarna. I Stångaspelen blev det seger i klass 1 både fram- och bakpärk och laget flyttades upp i mästarklassen. I våg mot Östergarn vann klubben båda pärkarna men förlorade i varpa och dragkamp. I Närkampen blev det vinst i bakpärk och tredje plats i frampärk.

I klubbmästerskapen vann Ulle Stenbom cm klass A före Rune Nilsson och Ove Jacobsson och i klass B vann L. Bergh före B. Lindström och E. Jolby. I kula blev resultaten: klass A 1) Ove Jacobsson, 2) Ulle Stenbom, 3) Erik Lundgren, klass B 1) Frank Sjögren, 2) S. Nordberg, 3) A. Pettersson, klass C 1) B. A. Pettersson, 2) H. Christiansson, 3) Lars Hellström, klass D 1) Sven Nilsson, 2) Claes Berg, 3) Albert Nilsson. Partävlingen klass A 1) Rune Nilsson—S. A. Aronsson, 2) Sven Nordberg—Sven Nilsson, klass B 1) Ove Jacobsson—Gust. Bäckman, 2) B. A. Pettersson—Sven Johansson. Septemberkastningen: 1) Ove Jacobsson—Rolf Ödin, 2) Ulle Stenbom—S. O. Aronsson. Handikapptävlingen: 1) Bertil Lindström, 2) Ulle Stenbom, 3) Lars Hellström. Mot Bara förlorades båda matcherna, men mot Fårö och Silte blev det vinster. I Allsvenska serien belade klubben sjätte plats i klass 2. Bland individuella resultat nämns att Rune Nilsson blev tvåa i klass 2 och Sven Johansson sexa. I lag blev det 11:e plats bland 41 lag. Erik Lundgren blev förbundsmästare i cm och tvåa i kula. I GT-varpan blev det tredje plats i grupp 1. I DM i kula i Hörsne blev Ove Jacobsson tvåa i klass 4 och Sven Nordberg tvåa i oldboysklassen. I Stångaspelen vann Erik Lundgren klass 1 och Sven Nordberg blev trea i oldboysklassen.

KM I STENVARPA INFÖRS.

Vid årsmötet 1969 meddelades att Ola Häglund skänkt en flaggstång till klubben. Till hedersledamot utsågs Ebbe Östman. Klubben har nu 112 medlemmar, varav 12 är hedersledamöter. Pärklaget under Ove Jacobssons ledning hade även detta år hållit sig väl framme. I Majpärken blev laget trea. I Junipärken blev laget trea. I Stångaspelen gick det sämre och laget åkte ur mästarklassen till klass 1. I våget mot Silte vanns både fram- och bakpärk.

Varpasäsongen inleddes mot Bara som var helt överlägset. Våget mot Silte vann detta lag. Däremot vann man en regnig tävling mot

Klubbens lag — de tre t. höger — i stenvarpa vid Stångaspelen 1977. Bo Stenbom, Göran Hellström och Ulle Stenbom. Längst till vänster Gustaf Pettersson i motståndarlaget Hablingbo.

Fårö. I klubbmästerskapen nåddes följande resultat: cm klass A: 1) Erik Lundgren, 2) Ulle Stenbom, 3) Rune Nilsson, klass B: 1) Sven Nordberg, 2) Bertil Lindström, 3) Torolf Berg. Kula klass A: 1) Ulle Stenbom, 2) Rune Nilsson, 3) Frank Sjögren, klass B: 1) Torolf Berg, 2) Erik Bolin, 3) Sven Nordberg, klass C 1) H. O. Ödin, 2) Åke Johansson, 3) Rolf Ödin. Poängkastningen vanns av Frank Sjögren före Ulle Stenbom och L. Berg. I parkastningen segrade i klass A Erik Lundgren—Albert Nilsson och i klass B Frank Sjögren—Per Pettersson. En ny tävling för året var KM i stenvarpa och där vann i klass A Erik Lundgren före Eric Jolby och Ove Jacobsson och i klass B Ulle Stenbom före S. Nordberg och B. Lindström. I handikapptävlingen i cm nåddes bästa resultatet av Albert Nilsson. Septemberkastningen vanns av Ulle Stenbom—Rolf Ödin före Ove Jacobsson—B. Lindström och L. Bergh—S. Nilsson. I SM lyckades Ove Jacobsson bäst då han vann klass D och blev 17:e man i hela tävlingen. Erik Lundgren hemförde segern i oldboysklassen i cm och blev riksmästare. I kula blev klubbens lag utslaget i tredje omgången.

Vid årsmötet 1970 hölls parentation över en av klubbens mest aktiva medlemmar, Widar Grönberg. Man beslöt bl. a. att priserna inte fick överstiga 20—25 kr. Vid gåsmiddagen gav ordföranden en återblick på det gångna varpaåret. Vidare förekom frågesporttävling och prisutdelning.

Från tävlingsfronten meddelades att aktiviteten i varpa varit stor med bl. a. 26 man i klubbmästerskapet, vilket torde vara rekord. Våget mot Bara i Åhsbergsska hagen vanns av klubben. Däremot segrade Silte i våget trots klubbens vinst i båda parkarna. Även mot Fårö blev det förlust. Ove Jacobsson vann grupp 4 vid DM i kula och i SM kom han på femte plats. I GT-varpan vann klubbens lag grupp 4. I DM i cm blev Erik Lundgren oldboysmästare och även i Mästerbyvarpan vann han. I Bungevarpan vann han också med Erik Bolin på andra plats. I Stångaspelen kom Erik Lundgren tvåa i oldboysklassen och Albert Nilsson trea i en tävling om Erik Bolins nyupp-satta ståtliga vandringspris.

Beträffande parken blev det bara två tävlingar. I Stångaspelen vanns klass 1 i bakpärk med uppflyttning till mästarklassen som följd. I frampärk blev laget trea och Ove Jacobsson bäste pärkkarl. Gubblaget gjorde en hedersam insats mot andra gubblag.

Klubbmästerskapet i cm vanns av Sven Johansson före Ove Jacobsson och Ulle Stenbom i klass A och av Börje Olsson före Torolf Berg och Krister Sjögren i grupp B. I kula vann Ove Jacobsson före Ulle Stenbom och Frank Sjögren klass A och Börje Olsson före Krister Sjögren och Sven Nordberg i grupp B. Grupp C vanns av Alex Pettersson före S. O. Aronsson och Helge Christiansson, i grupp D Lennart Bergh före Sven Nilsson och Lars Löwenhamn och i grupp

E Evert Lundgren före Rolf Ödin och Eric Jolby. I parkastningen vann Frank Sjögren och Sven Nilsson och i poängkastning Ulle Stenbom. KM i stenvarpa som samlat 14 deltagare vanns i grupp A av Sven Johansson före Erik Lundgren och Frank Sjögren och i grupp B av Sven Nordberg före Åke Johansson och Alex Pettersson. Handikapptävlingen vanns av Sven Johansson före Gösta Vester-gren och Alex Pettersson och i septemberkastningen segrade Frank Sjögren—Evert Lundgren före Uno Ardell—Krister Olsson och Ulle Stenbom—Albert Nilsson.

Vid årsmötet 1971 förelåg skisser till ett bordsstandar som under flera år varit på tapeten. För att finansiera det skulle under sommar-en ordnas ett lotteri. Det gav 851 kronor. Vid ett styrelsesamman-träde rapporterade ordföranden att 4 kbm jord anskaffats och be-kostats av Sällskapet DBW medan klubbisterna själva svarat för utspridningen i Åhsbergsska hagen. Gåsmiddagen såg många vete-raner som deltagare. Ola Häglund överlämnade som gåva till klub-ben en tavla målad av Oskar Högberg. Den skulle sättas upp i klubbstugan. Sven Nordberg visade ett 50-tal färgbilder från klub-bens olika tävlingar.

Klubben har under året varit representerad vid de flesta varp-tävlingar inom distriktet. I stadsmatchen mot Stockholm deltog ett lag bestående av Erik Lundgren, Ulle Stenbom och Rune Nilsson och samma lag deltog även i S:t Erikssvarpan och nådde en tredje-plats i klass B grupp 2. I SM i Göteborg deltog endast Erik Lund-gren som blev tvåa både i cm och kula. I våget mot Bara, Fårö och Silte blev det förluster, då man haft svårigheter att samla de bästa lagen. I Allsvenska serien i cm kom klubben på fjärde plats i sin grupp.

I KM i cm vann Ove Jacobsson i klass A före Sven Johansson och Rune Nilsson, i grupp B Sven Nordberg före Albert Nilsson och Alex Pettersson. I kula vann i klass A Rune Nilsson före Ove Jacobs-son och Erik Lundgren, i grupp B S. O. Aronsson före H. O. Ödin och Christer Olsson och i klass C Börje Olsson före Sune Petters-son och Rolf Ödin. I parkastning vann i klass A Ove Jacobsson och Rolf Ödin med Erik Lundgren och Christer Olsson som tvåa och i klass B Rune Nilsson och Arne Johnsson. I poängkastningen vann Rune Nilsson före Ove Jacobsson och Ulle Stenbom. I KM i sten-varpa deltog 14 kastare och där blev resultaten i klass A 1) Ove Jacobsson, 2) Sven Johansson, 3) Evert Lundgren och i klass B 1) Ulle Stenbom, 2) Sven Nordberg, 3) Eric Jolby. I tävlingen om Bröderna Lindströms vandringspris vann Åke Johansson före Erik Lundgren och Sune Pettersson. Septemberkastningen vanns av Ru-ne Nilsson—Sven Nilsson före Erik Lundgren—Rolf Ödin och Åke Johansson — handikapp. 7. I tävlingen "Gamle seklets män" blev Albert Nilsson trea.

KM INFÖRS FÖR OLDBOYS

Vid årsmötet 1972 utsågs till ordförande efter Eric Jolby Sven Nordberg, till vice ordförande efter Per Pettersson Alex Petters-son och till sekreterare efter Sven Nordberg K. G. Runander. Kas-sören Helge Christiansson omvaldes. Mötesordföranden Eric Jolby lyckönskade Erik Lundgren till den fina utmärkelse, Riksidrottsför-bundets förtjänsttecken i guld, som han fått vid RF:s årsmöte. Eric Jolby utsågs till hedersordförande och Ola Häglund till hedersmed-lem. Man beslöt vidare att inreda klubbstugan med bänkar, lämpligt antal bord och ett hörnskåp för vandringspriser och det blev också utfört under året. Ett under året slutfört lotteri gav 750 kronor. I gås-middagen deltog ett 20-tal medlemmar. 15 nya medlemmar hade blivit resultatet av medlemsvärningen.

Aktiviteten både på varpa- och parkfronten var god under året och tillslutningen till de båda KM-en var rekordartad. I park deltog klub-ben med ett gubblag som vann i frampark och blev tvåa i bakpark med K. J. Karlsson resp. K. G. Runander som parkkarlar. I varpa blev Helmer Karlquist trea i grupp 1, gubbar, och i grupp 2 segrade Erik Lundgren. Veteranerna Albert Nilsson och Erik Bolin erhöll heders-priser i tävlingen "1800-talets män". Klubben stod som arrangör för DM i cm. Endast tre deltagare från klubben ställde upp. Bäst lyc-kades Erik Lundgren som blev sju i oldboysklassen. En ny tävling för oldboys med karaktär av mästerskap vanns i grupp A av Erik Lundgren före Sven Nordberg och Thor Ödin och i grupp B av Alex Pettersson före Albert Nilsson och Gustaf Hellström. I en ny täv-ling för nya medlemmar segrade Lars Averstedt före Gerhard Nor-din och Åke Kroon. I en tävling i Leksand blev Rune Nilsson och Ove Jacobsson tvåa i kula. I SM blev Erik Lundgren trea i cm och fyra i kula. Vidare har Erik Lundgren segrat i Näsvarpan, Alvavarpan och Mästerbyvarpan. Bara vann våget, men mot Fårö blev det vinst.

Resultaten av KM blev: cm klass A: 1) Göte Johansson, 2) Sven Johansson, 3) Rune Nilsson, klass B: 1) Arne Johnsson, 2) Åke Johansson, 3) Helmer Karlquist. Kula klass A: 1) Erik Lundgren, 2) G. Westergren, 3) Rune Nilsson, klass B: 1) Gustaf Hellström, 2) Sune Pettersson, 3) Thor Ödin. I parkastningen vann Ove Jacobs-son—Bo Stenbom och i grupp B Rune Nilsson—Albert Nilsson. I poängkastningen vann Helmer Karlquist före Ove Jacobsson. KM i

stenvarpa vanns i klass A av Sven Johansson före Torolf Berg och Ulle Stenbom, i klass B av Eric Jolby före Krister Olsson och Bo Stenbom och i grupp C av Rune Nilsson före Ove Jacobsson och Rolf Ödin. Bröderna Lindströms vandringspris vanns av Sune Pettersson före Alex Pettersson och Ove Jacobsson. I septemberkastningen vann Alex Pettersson — handikapp, 2) Ove Jacobsson—Christer Olsson, 3) Rune Nilsson—Thor Ödin.

Klubbens äldre oldboys vid Stångaspelen 1977. Från v. Erik Lundgren, Erik Bolin, Sven Nordberg och Albert Nilsson.

95-ÅRSJUBILEUM.

NYA KLUBBSTANDARET UTDELAS

Vid ett styrelsesammanträde 1973 meddelades att Stockholms Varpaförbund på grund av ekonomiska skäl inte kunde fortsätta stadsmatcherna. Från Sällskapet DBW hade man fått 1 500 kr till inventarier i klubbstugan. Där skulle även göras en tillbyggnad för redskap o. dyl. Vid årsmötet tackade Albert Nilsson för uppvaktningen på sin 80-årsdag och överlämnade 100 kr till ett vandringspris, Alberts pris. Klubbens hedersordförande Eric Jolby överlämnade en Erik Olsson-tavla.

Årets stora händelse inom klubben var firandet av 95-årsdagen. En särskild jubileumstävling hölls i Åhsbergsska hagen den 1 september, då man tävlade i tremannalag. En särskild tävling hade ordnats för familjemedlemmar där man tävlade i trekamp med varpkastning, avståndsbedömning och naturstig. Av de 14 deltagarna segrade Britt Aronsson före Greta Pettersson och Margareta Pettersson. Jubileet firades på Borgen den 29 september, där ett stort antal medlemmar och gäster samlats. Ordföranden gav en historik över de gångna 95 åren. Man delade ut det nya klubbstandaret till Sällskapet DBW, Föreningen Gotländsk Idrott, Gotlands Idrottsförbund, Gotlands Varpaförbund, hedersordförandena Tor Ekelund, Simon Carlson, Erik Lundgren och Eric Jolby samt hedersmedlemmen Albert Nilsson. Gotlands Idrottsförbunds förtjänsttecken utdelades till Eric Jolby i silver och Ulle Stenbom i brons, Gotlands Varpaförbunds förtjänsttecken i silver till Helge Christiansson och i brons till Bertil Lindström, Föreningen Gotlands Idrotts förtjänsttecken i silver till Sven Nordberg och K. G. Runander och i brons till S. O. Aronsson, H. O. Ödin och Alex Pettersson. Från Varpaförbundet fick klubben förbundets standar och Sällskapet DBW uppvaktade med en silverpokal, Svenska Varpaförbundet med ett vandringspris i brons, Erik Bolin med ett bokverk "Från fars och min tid" och juvelerare Gunnar Swenson med en silverpokal. Olika firmor och enskilda uppvaktade med kontanta medel och varor till ett värde av sammanlagt 1 950 kr. Efter de omfattande och stämningsfulla ceremonierna hölls festmåltid, där Erik Bolin höll talet till kvinnan. I en paus i dansen förrättades prisutdelning. Sedvanlig gåsmiddag hölls den 23 november.

Om tävlingsverksamheten meddelades att aktiviteten både bland varpkastare och parkspelare varit god. I varpa i Stångaspelen kom

Erik Lundgren fyra i grupp 1 i gubbklassen och Helmer Karlquist vann grupp 2 i samma klass. I tävlingen "1800-talets män" kom Albert Nilsson tvåa och Erik Bolin trea. Under juli månad tävlades om "Alberts pris" i kula, där Sven Johansson vann i finalen över Rune Nilsson. Våget mot Bara förlorades, mot Silte och Fårö blev det inte något. Två matcher har utkämpats mot Visby Varpklubb med en seger för vartdera laget.

Resultaten i klubbävlingarna: Vårträffen 1) Ove Jacobsson, 2) Sven Johansson, 3) Ulle Stenbom, KM i cm 1) Lennart Bergh, 2) Ove Jacobsson, 3) Rune Nilsson. Kula grupp A 1) Lennart Bergh, 2) Ove Jacobsson, 3) Sven Johansson, grupp B 1) Ulle Stenbom, 2) H. Karlquist, 3) Bo Stenbom, grupp C 1) Torolf Berg, 2) Christer Olsson, 3) Alex Pettersson, grupp D 1) Åke Johansson, 2) Allan Cederholm, 3) S. O. Aronsson. I parkastningen vann Lennart Bergh—Sven Nilsson och i grupp B Ove Jacobsson—S. O. Aronsson. KM i kula för oldboys, grupp A 1) Erik Lundgren, 2) Thor Ödin, 3) Erik Bolin, grupp B 1) H. Karlquist, 2) Alex Pettersson, 3) S. Nordberg. Bröderna Lindströms vandrings-

pris 1) Helmer Karlquist, 2) Sven Nordberg, 3) Rune Nilsson. Jubileumstävlingen grupp A 1) Ove Jacobsson, S. O. Aronsson, Anders Dahlgren, 2) Rune Nilsson, Sven Nilsson, Per Pettersson, 3) Frank Sjögren, Christer Sjögren, Albert Nilsson, grupp B 1) Erik Lundgren, Torolf Berg, Erik Nilsson, 2) Ulle Stenbom, Bo Stenbom, Eric Jolby, 3) Lars Averstedt, Rolf Ödin, Lars Karlsson. Septemberkastningen 1) Sven Johansson, Albert Nilsson, 2) Ulle Stenbom, Åke Johansson, 3) Frank Sjögren, Gerhard Nordin.

Vid styrelsemöte 1974 meddelade ordföranden att han från Tre Svärds Varpklubb som numera upplösts fått Carl Eric Degermans vandringspris som den erövrar för alltid vid tävlingar med Bollklubben. Under året invaldes 28 nya medlemmar så att medlemsantalet vid årets slut var 135, varav 15 i åldern 12—25 år.

Bland de kastare som deltog i Stångaspelen placerade sig Erik Lundgren som etta i grupp III i gubbklassen. I tävlingen om "1800-talets män" kom Erik Bolin trea och Albert Nilsson fyra. Liksom Stångaspelen kunde Albert Nilsson fira 50-årsjubileum, då han var med i park vid starten.

I park tävlade klubben i både bak- och frampark och blev tvåa i båda klasserna med K. G. Runander resp. K. J. Karlsson som parkkarlar. Ungdomslaget med Gert Jacobsson som parkkarl placerade sig som tvåa bland åtta lag. I ungdomstävlingarna i Stånga i augusti blev klubben fyra. Tävlingen mot IV vanns av detta lag. Silte vann våget, men klubben tog hem vandringspriset i park.

Resultaten av klubbens egna tävlingar blev: Vårträffen 1) Sven Nordberg, 2) Ulle Stenbom, 3) S. O. Aronsson, Bröderna Lindströms vandringspris 1) S. O. Aronsson, 2) Sven Nordberg, 3) Lars Averstedt, KM i kula för oldboys grupp A 1) Erik Lundgren, 2) Sven Nordberg, 3) Thor Ödin, grupp B 1) Albert Nilsson, 2) Erik Bolin, 3) Rolf Ödin, KM i cm för oldboys 1) Erik Lundgren, 2) Thor Ödin, 3) Erik Bolin, KM i cm 1) Rune Nilsson, 2) Sven Johansson, 3) Ove Jacobsson, KM i kula grupp A 1) Ove Jacobsson, 2) Rune Nilsson, 3) Erik Lundgren, grupp B 1) Allan Cederholm, 2) Gerhard Nordin, 3) H. O. Ödin, grupp C 1) Ulle Stenbom, 2) Sune Pettersson, 3) Arne Johnsson, grupp D 1) Sven Johansson, 2) Gunnar Ödin, 3) Roland Larsson. I parkastningen om Erik Lundgrens kannor vann i grupp A Sven Johansson—Helge Snöbohm och i grupp B Ove Jacobsson—Arne Johnsson. I poängkastningen segrade Rune Nilsson. Alberts Cup grupp A vanns av Sven Johansson, grupp B av Lars Averstedt, grupp C av S. O. Aronsson och grupp D av Allan Cederholm. Septemberkastningen 1) Sune Pettersson — handikapp, 2) Sven Johansson—Eric Jolby, 3) Ove Jacobsson—Roland Larsson. KM i stenvarpa grupp A 1) Gerhard Nordin, 2) Erik Lundgren, 3) Torsten Pettersson, grupp B 1) Ulle Stenbom, 2) Sven Johansson, 3) Sven Nordberg. Erik Bolins vandringspris för oldboys 1) Arne Johnsson, 2) Erik Jolby, 3) Rolf Ödin, DBW-priset 1) Ulle

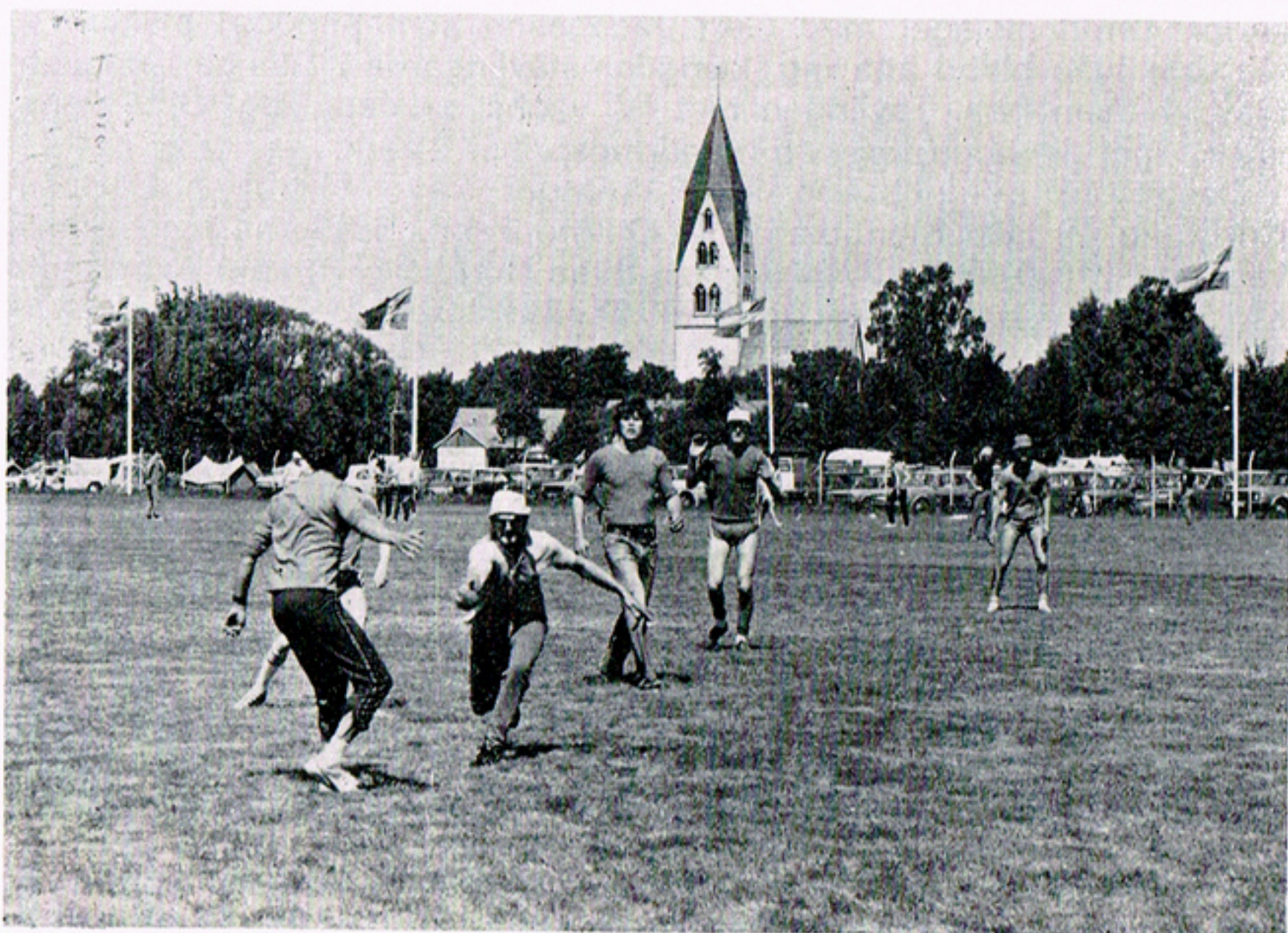
Lottning vid stugan i Åhsbergsska hagen för vårens första varpatävling 1978. Från v. G. Westergren, S. Nordberg, S. Johansson, U. Stenbom, A. Cederholm, Bo Stenbom, T. Malmqvist, Åke Kroon, R. Nilsson, E. Nilsson J. O. Aronsson och Alex Pettersson.

Stenbom, 2) Sven Johansson, 3) S. O. Aronsson, För bästa insats under KM-et fick Allan Cederholm ett hederspris. Flitpriset tilldelades Helge Snöbohm.

Vid styrelsesammanträde 1975 beslöts att bilda en fond för att täcka kostnaderna i samband med 100-årsjubileet. Vid årsmötet utsågs Åke Johansson till ny klubbmästare efter Hans Olof Ödin som av sagt sig. Klubbens standar utdelades till Herman Wahlberg för mångårigt arbete inom klubben. Till hedersledamöter utsågs K. G. Anderson, Erik Bolin, Gustaf Hellström och Thure Kylare. Från Gotlands Järnhandel fick klubben ett nytt vandringspris i poängkastningen. Vid den traditionella gåsmiddagen hölls auktion på antika saker och av K. G. Anderson skänkta böcker.

I Stångaspelen blev Erik Lundgren trea i gubbklassen grupp 1 i varpa och Sven Nordberg fyra. I grupp 2 i samma klass segrade Arne Johnsson och i grupp IV blev Albert Nilsson fyra. I tävlingen om "Stamfarspokalen" kom Erik Bolin trea och Albert Nilsson fyra. I SM kom Erik Lundgren fyra i grupp C individuellt.

I pärkspelen i Stånga vann klubben med Gert Jacobsson som pärk-karl klass 6 i bakpärk och gubblaget med K. G. Runander som pärk-karl blev tvåa. I frampärk klass 6 och bakpärk gubbar vann klubben

Pärkspel vid Stångaspelen 1977. Ove Jacobsson, Bollklubben, i hatt slår till en boll.

med Göran Berg resp. K. J. Karlsson som pärkkarlar. I gutnisk femkamp ungdomsklassen kom Torsten Samuelsson på tredje plats och bland seniorerna kom Göran Berg fyra. En dragkampstävling vanns av ett lag från klubben. I ungdomstävlingarna i Stånga vann Tryggve Karlsson 15–16-årsklassen i inslagning.

I tävlingarna mot Visby Varpklubb vanns en och förlorades en tävling. I våg mot Silte hemfördes vandringspriset för alltid. Klubbens egna tävlingar gav följande bästa resultat: Vårträffen 1) Rune Nilsson, 2) Helge Snöbohm, 3) Erik Nilsson, Bröderna Lindströms vandringspris 1) Åke Johansson, 2) Erik Nilsson, 3) Sven Nordberg, KM i kula för oldboys grupp A 1) Erik Lundgren, 2) Albert Nilsson, 3) Sven Nordberg, KM i cm för oldboys 1) Erik Lundgren, 2) Arne Johnsson, 3) Eric Jolby, KM i cm 1) Ove Jacobsson, 2) Sven Johansson, 3) Rune Nilsson, KM i kula grupp A 1) Ove Jacobsson, 2) Sven Johansson, 3) Frank Sjögren, grupp B 1) Rune Nilsson, 2) Sven Nordberg, 3) Sune Pettersson. I parkastningen om Lundgrens Kannor segrade i grupp A Ove Jacobsson—Gerhard Nordin och i grupp B Lennart Bergh—Hilding Nygren. Poängkastningen vanns av Sune Pettersson. Alberts Cup: grupp A vanns av Ove Jacobsson, grupp B av Sune Pettersson, grupp C av Sven Johansson och grupp D av Helge Snöbohm. Septemberkastningen 1) Christer Sjögren—Gerhard Nordin, 2) Frank Sjögren—Hilding Nygren, 3) Erik Lundgren—Åke Johansson, KM i stenvarpa grupp A 1) Rune Nilsson, 2) Erik Lundgren, 3) Sven Nordberg, grupp B 1) Ulle Stenbohm, 2) Eric Jolby, 3) Rolf Ödin, Erik Bolins vandringspris för oldboys vanns av Rolf Ödin. DBW-priset 1) Rune Nilsson, 2) Sven Nordberg, 3) Sven Johansson, Juvelerare G. Swensons vandringspris för oldboys i kula och cm vanns av Erik Lundgren. Flitpriset tilldelades Roland Larsson.

Vid styrelsemöte 1976 beslöts uppdra åt K. G. Andersson att författa och iordningställa en jubileumsskrift, vidare att ordna en jubileumsutställning och jubileumsuppvisningar. Vid årsmötet hölls presentation över den gamle kämpen Macke Hejdenberg. Till ny vice ordförande valdes Gunnar Ödin efter Alex Pettersson som av sagt sig. Höstträffen och gåsmiddagen sammanslogs till en fest med damer på Borgen. Från DBW fick klubben 2 500 kr till förbättring av varpaplanen och detta hade skett under året av klubbens medlemmar.

Ett våg mot Gothems IF vanns med 2–1. I Stångaspelen kom gubblaget tvåa i frampärk och trea i bakpärk. Pärkkarlar var K. J. Karlsson och K. G. Runander. I klass 5 vann klubben med Gert Jacobsson som pärkkarl. Han fick pris som bäste pärkkarl i klassen. I frampärk kom laget på andra plats med Göran Berg som pärkkarl. I gutnisk femkamp blev Göran Berg tvåa och Lennart Samuelsson fyra. Samuelsson vann sedan propagandaklassen och Gert Jacobsson blev trea i ungdomsklassen. En trekampstävling för klubbens juniorer vanns av Thomas Larsson före Mikael Karlsson och Gert Jacobsson. Den 5

september inbjöd klubben till "klubbtag" i Åhsbergsska hagen för hela familjen. En sexkamp vanns av Aina Österdahl.

I varpa fick Erik Lundgren första inteckning i Erik Bolins nyuppsatta "Stamfarspokal" i Stångaspelen för 70-åringar och äldre. Han vann vidare äldre oldboysklassen grupp I. I grupp 2 vann Sven Nordberg och Erik Bolin blev trea. Gardavarparns oldboysklass grupp 1 vanns av Erik Lundgren och i Mästerbyvarpan oldboys yngre vann Arne Johnson och Sven Nordberg blev trea och i äldre oldboysklassen blev Erik Bolin trea. I DM stenvarpa för oldboys vann Erik Lundgren grupp 3, i metallvarpa oldboys blev han trea och i cm tvåa.

Klubbens egna tävlingar gav följande bästa resultat: Träningstävling grupp A vanns av Ulle Stenbom och grupp B av Åke Johansson, Vårträffen i cm 1) Sven Johansson, 2) Rune Nilsson, 3) S. O. Aronsson, Bröderna Lindströms vandringspris 1) Erik Lundgren, 2) Åke Kroon, 3) Ulle Stenbom, Alberts Cup vanns i grupp A av Sven Johansson, i grupp B av Rune Nilsson, grupp C av Sune Pettersson och grupp D av Sven Nordberg. Sven Johansson tog hem vandringspriset för alltid. KM i kula för oldboys grupp B 1) Sven Nordberg, 2) Erik Lund-

KM i varpa i Tofta 1976. En del av deltagarna i den s. k. "Poängaren" som brukar avsluta klubbmästerskapet. Från vänster Å. Johansson, U. Stenbom, H. O. Ödin, A. Nilsson, P. Norrby, T. Malmqvist, T. Cederholm, R. Nilsson, B. Stenbom, R. Larsson, Å. Kroon, S. O. Aronsson, E. Nilsson, L. O. Aronsson, G. Westergren och protokollföraren Erik Bolin.

gren, 3) Gustaf Hellström, grupp B 1) Eric Jolby, 2) Albert Nilsson, 3) Thor Ödin, KM i cm för oldboys 1) Erik Lundgren, 2) Sven Nordberg, 3) Eric Jolby, KM i cm 1) Christer Sjögren, 2) Gösta Westergren, 3) Rune Nilsson, KM i kula grupp A 1) Frank Sjögren, 2) Rune Nilsson, 3) Christer Sjögren, grupp B 1) Ulle Stenbom, 2) Sune Pettersson, 3) S. O. Aronsson, grupp C 1) Gösta Hammarström, 2) Helge Christiansson, 3) H. O. Ödin, grupp D 1) Åke Johansson, 2) Eric Jolby, 3) Arne Johnson. I partävlingen vann Percy Norrby—Arne Johnson grupp A och Christer Sjögren—H. O. Ödin grupp B. I poängkastningen vann Rune Nilsson. KM i stenvarpa grupp A 1) Rune Nilsson, 2) Sven Nordberg, 3) Sven Johansson, grupp B 1) Eric Jolby, 2) Rolf Ödin, 3) Åke Johansson, Septembertävlingen 1) Rune Nilsson—Åke Johansson, 2) Sven Johansson—Eric Jolby, 3) Frank Sjögren—Rolf Ödin, Erik Bolins vandringspris för oldboys "Från fars och farfars tid", handikapptävling, vanns av Albert Nilsson före Eric Jolby och Erik Bolin och DBW-priset av Rune Nilsson före Sven Johansson och Sven Nordberg.

Från F. Ahlgrens Tekniska Fabriks AB i Gävle fick klubben ett nytt vandringspris "Läkerol-pokalen".

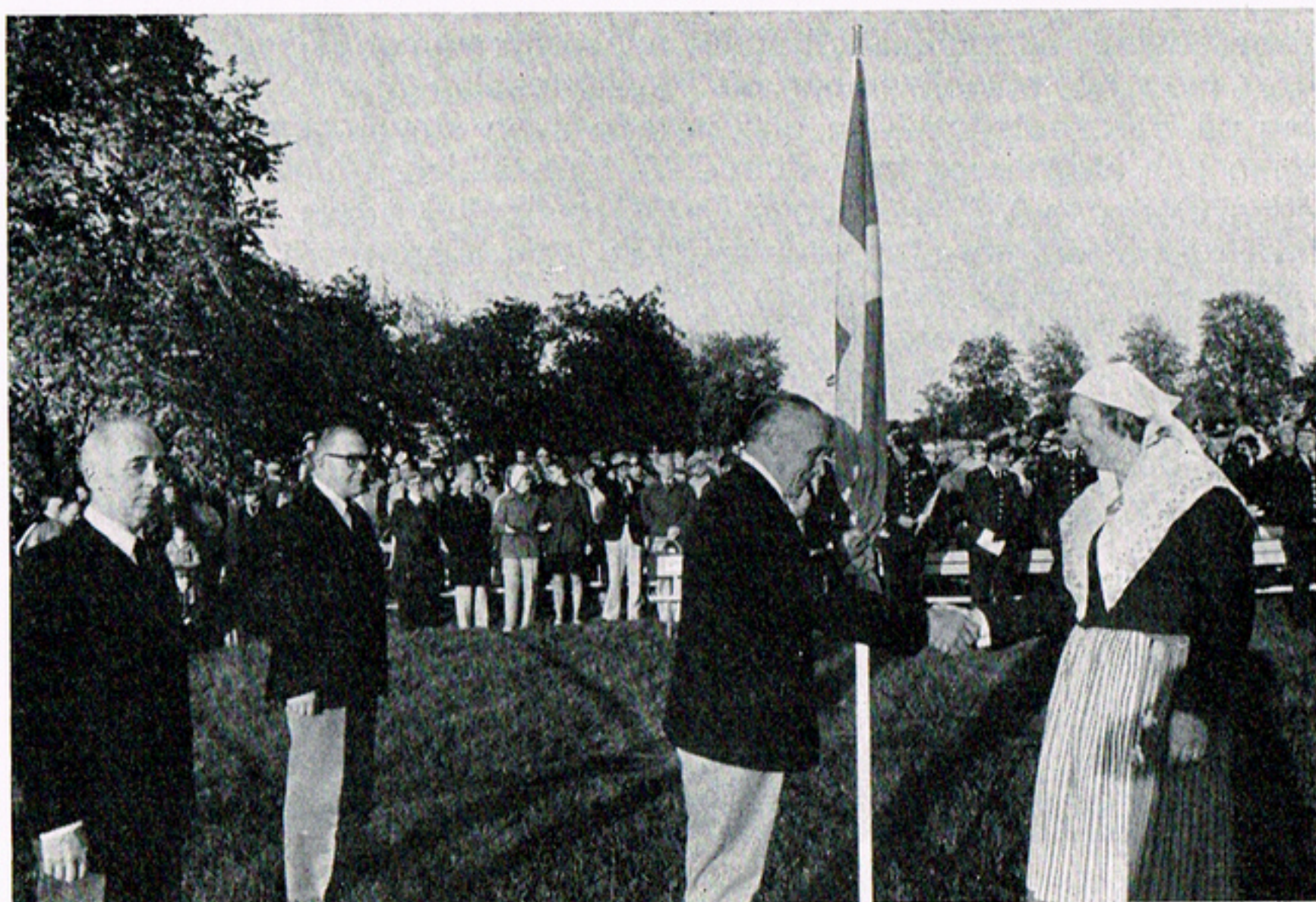
1977 års styrelsesammanträden kom i hög grad att domineras av förberedelser till jubileumsfirandet och programmet skisserades upp i stort med jubileumstävlingar på Paviljongsplatan och jubileumsmiddag på Stadshotellet. Man diskuterade även stavningen av klubbens namn och stavningen med dubbel-W fastställdes. Vid årsmötet utdelades Gotlands Varpaförbunds förtjänstmedalj i brons till Erik Bolin. Till vice ordförande efter Gunnar Ödin som av sagt sig valdes Arne Johnson. Kjell Wiman utsågs till hedersledamot. Man beslöt vidare om klubbnaal i två utföranden och om ny klubbdräkt. Vidare meddelades att Albert Nilsson skänkt ett nytt vandringspris i handikapptävling. Vid ett senare styrelsesammanträde meddelade ordföranden att klubben av 6-junikommittén fått en svensk fana. Den överlämnades på Svenska Flaggans dag till klubben. Klubben ordnade samtidigt med uppvisning i park och stångstörtning med Anders Dahlgren som ledare. Vid ett allmänt sammanträde överlämnade ordföranden klubbens bordsstandar till Gust. Hellström. Vid ett Nordisk Lipid (fettforskare)-symposium på Snäckgårdsbaden demonstrerade några klubbmedlemmar gotländsk idrott för de 350 deltagarna och för det fick klubben 300 kr. En klubbtag med damer ordnades i Åhsbergsska hagen, då herrarna klarade av septemberkastningen och damerna roade sig med trekamp som vanns av Margot Larsson före Britt Bolin och Helen Sjögren.

I Stångaspelen kunde klubben mönstra tre lag. Ett nytt lag med ungdomar vann klass VII i bakpark med L. G. Östergren som pärrkarl. I klass IV kom gamla ungdomslaget tvåa med Gert Jacobsson som pärrkarl och i frampark likaledes tvåa med Göran Berg som pärrkarl.

Gubbarna blev tvåa resp. trea i fram- och bakpärk med Claes Berg och K. G. Runander som pärkkarlar. Gert Jacobsson och L. G. Östergren fick pris som bästa pärkkarlar i resp. klasser. I gutnisk femkamp vann Göran Berg och Lennart Samuelsson blev trea. Han blev också tvåa i propagandaklassen. I ungdomsklassen blev Anders Fogelberg tvåa.

I varpa tog Erik Lundgren sin andra inteckning i Erik Bolins "Stamfarspokal nr 2". I äldre oldboys blev Sven Nordberg tvåa och i yngre oldboys kom Arne Johnsson också tvåa. Ulle Stenboms lag blev sexa i grupp IV i stenvarpa. Klubbtävlingen mot Visby Varpkubb vanns stort av denna. I SM vann Erik Lundgren äldre oldboysklassen i cm liksom även i Gardavarpans grupp II i kula. I GT-varpan blev Ulle Stenboms lag tvåa i grupp III och Sven Nordbergs tvåa i oldboysklassen.

I klubbens egna tävlingar blev de bästa resultaten: Vårträffen 1) Rune Nilsson, 2) Ulle Stenbom, 3) Erik Nilsson, Bröderna Lindströms vandringspris 1) Sune Pettersson, 2) Erik Nilsson, 3) Gösta Westergren, Alberts Cup grup A vanns av Sven Johansson, grupp B av Gösta Westergren, grupp C av Sven Nordberg och grupp D av Roland Larsson, KM i kula för oldboys grupp A 1) Sven Nordberg, 2) Erik Bolin, 3) Eric Jolby, KM i cm för oldboys 1) Erik Lundgren, 2) Sven Nordberg,

Svenska Flaggans Dag 1977 på norra Strandgärdet. Bollklubben blev tilldelad en svensk fana som här överlämnas till ordf. Sven Nordberg av fru Landshövdingen Barbro Gustafsson. Bakom från v. Helge Christiansson och Arne Johnson.

3) Alex Pettersson, KM i cm klass A 1) Rune Nilsson, 2) Gösta Westergren, 3) Christer Sjögren, klass B 1) Percy Norrby, 2) Thorolf Berg, 3) H. O. Ödin, KM i kula grupp A 1) Frank Sjögren, 2) Rune Nilsson, 3) Gösta Hammarström, grupp B 1) Sven Johansson, 2) Gösta Westergren, 3) S. O. Aronsson, grupp C 1) Allan Cederholm, 2) Åke Kroon, 3) Percy Norrby, grupp D 1) Erik Nilsson, 2) Alex Pettersson, 3) Bo Stenbom, grupp E 1) Torolf Berg, 2) Helge Christiansson, 3) Jan O. Aronsson. I par tävlingen segrade i grupp A Rune Nilsson—Tommy Malmqvist och i grupp B Christer Sjögren—Erik Nilsson, Poängkastningen vanns av Rune Nilsson. KM i stenvarpa grupp A 1) Sven Nordberg, 2) Rune Nilsson, 3) Gerhard Nordin, grupp B 1) Eric Jolby, 2) Erik Nilsson, 3) Ove Jacobsson. Septembertävlingen 1) Sven Johansson—Bo Stenbom, 2) Rune Nilsson—Roland Larsson, 3) Sven O. Aronsson—Jan O. Aronsson, DBW-priset 1) Rune Nilsson, 2) Sven Nordberg, 3) Gösta Westergren. Erik Bolins vandringspris för oldboys "Från fars och farfars tid", handikapptävling, vann Albert Nilsson för andra året i följd.

Styrelse och funktionärer 1978. Från v. Åke Kroon, Erik Lundgren, Sven Nilsson, Ola Häglund, Åke Johansson, K. G. Runander, Sven Nordberg, Arne Johnson, Helge Christiansson, Roland Larsson, Albert Nilsson, Sune Pettersson, Gert Jacobsson, Allan Cederholm.

ETT FINT INITIATIV

I oktober 1912 tog tre av de ledande i klubben ett mycket fint initiativ som kom att betyda mycket för bevarande av de gotländska idrottslekarna. Då skickade nämligen Emil Nyberg, Adolf Dahlbäck och Wilh. Klint ut ett brev till intresserade personer runt om på Gotland, där de efterlyste intresset för bildande av en sammanslutning för detta ändamål. Brevet lydde:

S H T

De gotländska lekarna hafva sedan urminnes tider bevarats oförvanskade från generation till generation. Utsikterna för framtiden äro emellertid allt annat än ljusa, en kraftig sammanslutning av alla gotlänningar är nödvändig, om vi vilja bevara dessa våra kära, gamla lekar.

Wisby Bollklubb, den äldsta och talrikaste av sammanslutningarna på Gotland för gotländsk idrott, har därför beslutat att taga initiativ till bildande av en förening eller annan organisation för dylik idrott. Föreningens eller organisationens uppgifter skall vara att tillvarataga de gamla gotländska idrottslekarna genom att anordna allmänna gotländska idrottstävlingar, förmedla s. k. våg, väcka ett allmänt intresse för gotlandsidrotten hos lärare och skolungdom samt på annat sätt söka trygga dessa idrottslekars framtid på fäderneön.

Innan emellertid ett allmänt diskussionsmöte i denna fråga utlyses är det önskligt att inhämta för den gotländska idrotten intresserades åsikt om saken. Af denna anledning få vi härmed vördsamt anhålla att Ni, om förslaget vunnit Edert bifall, före den 20 instundande oktober återsända bifogade svarsblankett, hvartill kuvert närslutes.

Diskussionsmöte kommer att utlysas till slutet av innevarande oktober månad.

Medlemsavgiften till en eventuell förening kommer att föreslås till: inträdesavgift kr 1: —, årsavgift kr 1: — eller som ständig ledamot kr 10: —.

Högaktningsfullt
för Wisby Bollklubb

Emil Nyberg

Adolf Dahlbäck

Wilh. Klint

Brevet mötte stort gehör och redan den 18 oktober kunde man i Gotlandstidningarna läsa följande annons:

FÖR GOTLÄNSK IDROTT

intresserade personer kallas härmed att sammanträde å Stadsfullmäktiges lokal (Hypoteksföreningens hus 1 tr) söndagen den 20 oktober kl. 1 e. m. för att diskutera frågan om bildande av en förening eller annan organisation för ren gotländsk idrott.

Annonsen var undertecknad av ovanstående tre herrar.

Måndagen den 21 fanns i tidningarna ett referat som berättade om bildande av Föreningen Gotländsk Idrott. Sammanträdet leddes av direktör Nils Broander och inleddes med ett anförande av Emil Nyberg. Alla de närvarande var positiva till förslaget och en kommitté tillsattes för utarbetande av stadgar. Den fick följande sammansättning: löjtnant Emil Nyberg, bankkassör Wilh. Klint, stadskassör A. Dahlbäck, direktör Nils Broander och bankkamrer H. Ihre, alla i Visby, samt folkskollärare Reinhold Dahlgren i Viklau och hemmansägare Karl Hansson i Hablingbo.

VÄRLDENS BÄSTA MOTIONSIDROTT

(Särtryck ur Svensk Idrott.)

Visst är varpa världens bästa motionsidrott! Det vet var och en som känner till denna idrott och det bevisas av följande tio punkter:

1. Varpkastning utövas f. n. av folk i åldern 6—87 år och könet spelar ingen roll.
2. Redskapen är de enklaste tänkbara: en sten och två trästickor.
3. Idrottsplatsen är lika enkel: en grön gräsmatta, tjugo meter lång och några meter bred, var som helst i Guds fria natur.
4. Vilken klädsel som helst.
5. Förflyttning 20 meter i taget i lugn takt, hur många gånger som helst. Efter var 20:e meter en smula gymnastik, bestående av armsvängning, rygg-, höft- och knäböjning samt tåhävning, allt för att få iväg stenen till målet eller ta upp den från marken.
6. Överansträngning utesluten!
7. Varpkastning bjuder spänning, kräver precision och finurliga beräkningar för att få bort motståndarens sten.
8. Psykisk och fysisk samling.
9. Skapar glädje, kamratskap och laganda samt skänker avkoppling.
10. Varpkastning är en idrott för alla!

Einar Råberg.

UTBYTE MED EKEBY BOLLKLUBB

Wisby Bollklubb och Ekeby Bollklubb hade under sin första verksamhetstid idrottsutbyten med varandra. Ekeby Bollklubb torde vara den förening på ön efter Wisby Bollklubb som är äldst och ännu verksam och livaktig.

Det var de kända och duktiga Smedbergsbröderna Brynolf, Mårten och Sigurd som under förra seklet och långt in på 1900-talet gav färg och berömmelse åt klubben.

Gotlands Allehanda 29 augusti 1882 skildrar i tidningen ett möte mellan Wisby Bollklubb och Ekeby Bollklubb på följande sätt:

"Wisby Bollklubb firade sin högtidsdag sistlidne söndag 27 aug. 1882 med utfärd till Ekeby. Gästvänligt mottogs man vid Barlingbo station av Ekeby Bollklubb, som man genast vid framkomsten såg anrycka uti en lång rad af åkdon efter frustande hästar, ett gott förbud att klubben var välkommen.

Efter en kort färd anlände man till den s. k. "Prästängen" som godhetsfullt blivit upplåten. Sedan gemensam middag under löfklätt tak vid den nära bredvid liggande Lindarve gård blivit intagen, tågade man under klingande spel ut i ängen, varest på den vackraste slätt omgiven av väldiga ekar och björkar, högtidsklädda skaror mottogo oss. De bekanta gotlandslekarna togo sin början, varefter man om en stund samlades då värdarna hälsade resenärerna välkomna. Under sång, musik och glädje tillbragtes eftermiddagen omväxlande med lekar och skålar varibland för klubben, dess hedersledamöter, aflidne Wilhelm Klintbergs minne m. fl. hyllades.

På aftonen tråddes dansen en stund med bygdens tärnor, varefter aftonens måltid intogs under den mest härliga belysning av månens strålar, ibland fördunklad af eldar, som med sitt magiska sken belyste den trolska taflan. Samma gästvänskap som förut visats kom Visbyklubbens medlemmar äfven till del då återfärden i det vackraste månsken under väldiga hurrarop anträdde.

Ett hjärtligt tack sändes Ekeby Bollklubb, hemmansägare Arvidsson m. fl.

ÅHSBERGSKA HAGEN

Wisby Bollklubb har sedan början av detta sekel haft sin träning och sina klubbtävlingar förlagda till Åhsbergiska hagen eller Brunbergs betning som den också kallats. Hagen ägs av Sällskapet DBW och förvaltas av styrelsen för Åhsbergiska hagen inom DBW. I Sällskapets 100-årsskrift presenteras den utförligt av dåvarande ordföranden i styrelsen för Åhsbergiska hagen.

Då de flesta av klubbens yngre medlemmar inte torde känna till så mycket av hagens historia skall vi med hjälp av Knut Falcks skildring berätta om den i stora drag.

På nyåret 1904 fick konsul Carl E. Ekman kännedom om att ägaren till Lilla Hästnäs gård — till vilken gård hagen hörde — stod i begrepp att sälja denna egendom och att köparen ämnade avverka all hemmets skog, jämväl den därunder lydande hagen vid Snäckgårdsbaden. Konsul Ekman utfärdade den 4 februari 1904 ett upprop till ledamöterna i DBW om att på frivillighetens väg åstadkomma det erforderliga beloppet på 9 000 kr som hagen skulle kosta. Redan efter två dagar hade hos ledamöterna tecknats 9 450 kr och hagen kunde räddas undan skövling.

Under tiden hade änkefru Anna Åhsberg, som var bosatt i Stockholm, fått kännedom om den ifrågasatta försäljningen. Med anledning därav telegraferade hon den 6 februari att hon ställde 9 000 kr till DBW:s förfogande för inköp av hagen. Den 3 maj samma år beslöt Sällskapet att med tacksamhet motta fru Åhsbergs donation.

Den inom Sällskapet gjorda teckningen på 9 450 kronor var därmed förfallen, men tecknarna förband sig att ställa något över 2 000 kr till Sällskapets förfogande för att därav bilda en fond för att sätta hagen i värdigt skick och framtida underhåll.

Hagen har en areal av ca 17 tunnland. Marken utgörs till större delen av gammal strandbildning med grus och sandbotten. I västra delen har av havet kastats upp en lerblandad strandvall som dämmer för rikligt flödande grundvatten, varigenom bildats en veritabel gotlandsmyr, som företer alla kalkmyrens karakteristiska egenskaper med dess rika växtlighet.

Mellan backen på östra sidana av hagen och myren i väster sträcker sig en gräsbevuxen sandslätt nästan över hagens hela längd i norr och söder. Här plägade de unga samlas som en gång stiftade Sällskapet för att i en natur av betagande skönhet öva de gotländska idrottslekarna och njuta av de härliga bad som den närbelägna Snäckgårds-viken erbjuder och hit har Sällskapet nu i ett helt sekel (1814—1914) varje år den 9 juli, då vädret ej hindrat, styrt färden för att fira sin högtidsdag och uppliva de från fädren ärvda traditionerna. Här har manande och tändande ord ljudit från den uppresta talarstolen, och här har musiken lockat till yrande dans och gammal lek.

Fru Anna Åhsberg var född Brunberg i Visby 1824 och gift 1846 med färgerifabrikören Göte Oscar Åhsberg, född i Karlshamn 1819. Makarna Åhsberg flyttade till Stockholm 1889. Han dog 1901 och hon 1908. De ligger begravda i den Brunbergska familjegraven på Östra kyrkogården i Visby. Vid sin avflyttning från Visby ägde makarna en efter dåtida förhållanden ansevärd förmögenhet.

Hagen har fått sitt namn efter makarna Åhsberg. Tidigare hette den som sagt Brunbergs betning och detta har sin förklaring i att Lilla Hästnäs som hagen hörde till ägdes av den från Östergötland inflyttade färgaren Carl Holved Brunberg och hans maka Catharina Lundberg. Deras dotter Anna blev som sagt gift med fabrikören Åhsberg.

Vid gåvokontraktet om hagens överlämnande satte fru Åhsberg som villkor:

- 1) Att fastigheten för all framtid skall bibehållas som folkpark för Visby samhälle.
- 2) Att fastigheten ej må intecknas eller försälgas.
- 3) Att den för framtiden må bära namnet "Åhsbergska hagen".
- 4) Att den, om Sällskapet DBW skulle upplösas, skall utan avgift överlämnas till Visby stad, att användas på ovan angivna ändamål.

PROLOG

Av Arne Johnson

Du gamla hage
under mäktiga furornas kronor
och bland hasselens skuggande snår,
är Du den minnenas mark,
som under sekternas skiften
här samlat till kamp i varpa och park.

Med murgrönans slingrande revor
kring stammar av furor och enar
på sankmark och snårenas matta
fylld av blommors och örternas fågring —
står för mitt tjusade sinne —
ett minne, en underbar hägring.

I gläntornas skyddade lägen
har målena dragits för tävling
och i värnet av kalkbergets hägn,
har varpornas kastats på trolskfager äng
och ur stenarnas krossade grushög sig rest
till slut en segrare gången ur kampen.

I parker har inhuggen slagits
och kasar och bakar där tagits
medan solvarvens ändlösa vändor
över hagen har ristat de runornas rad
som för evigt skall minna om sol och vår
och om allt som kommer och går.

Kampen i hagen har ej blott varit strid,
det har även getts tid för vila och frid.
Vid stugan vi samlats — med flaggan i topp —
och med andakt vi höjt våran kaffekaskopp
och så med ett leve till sist
segraren hyllats som en bollklubbist.

I sekler vid vågar har vi hållit stånd
för att försvara vad som oss getts en gång.
Ur det förgångna ett dyrbart arv
att bevaras och värnas och ständigt på nytt
ur de fördolda minnenas värld
oss minna om tidevarv, som för evigt har flytt.

Skymningen faller över strand och äng —
vindarna stillna inför natten.
Mjukt brytes mot stranden dyningen av
det ändlösa sagoomspunna vatten,
som bär oss på etthundraårsdagen
tillbaka till minnen från hagen.

AVSKRIFT AV BEVARADE TELEGRAM.

inkomna till klubben vid jubileer och högtider.

Stockholm 29/8 1898.

Tacksam för vänlig hälsning påminnande om många glada timmar tillbragta bland Eder tillönskas fortfarande lif och glädje.

Rudolf Kolmodin

(ordf. 1879—1882)

— — — —

Malmö 29/8 1898

Varmt berörd af Eder uppmärksamhet tackar jag hjärtligt för vänliga hälsningen och gläder meg med Eder på jubileumsdagen. Lyckönskande till fortsatt gagnarik verksamhet. Hälsningar kamratligt.

John Hellgren

(ordf. 1888—1892)

— — — —

Stockholm 30/8 1903.

På tjugofemårsdagen sändes vänliga hälsningar från
Carl Adam Carlsson och Edvard Cramér

— — — —

Tidaholm 30/8 1903.

Med tacksamt minne af godt kamratskap och glada stunder. Hjärtliga hälsningar på jubileumsdagen.

Gustaf Hellgren

(ordf. 1899—1902)

— — — —

Linköping 30/8 1903.

Med glada minnen från kamp och strid önskas klubben på 25-årsdagen lycka och välgång till fortsatt strävan för gutniska idrotters främjande.

Henrik Ihre

(skattm. 1899—1901)

— — — —

Stockholm 30/8 1903

Emottag våra lyckönskningar på den betydelsefulla minnesdagen. Måtte klubben alltjämt fortsätta sitt arbete för den gotländska idrottens främjande.

Carl Cramér — Adolf Hauffman

— — — —

Slite 27/8 1918.

Apotekare Sandström, Visby.

Telegramtack angenäma minnen från Bollklubbens morgongryning fylla min själ. Måtte alltjämt nya friska krafter tillströmma klubben för bestående lycklig framtid. Leve Wisby Bollklubb. Hjärtliga hälsningar

John C. Beckvall

Visby 27/8 1918.

I tankarna deltagande uti jubiléet sändes varmaste välgångsönskningar om våra fäderneärvda folklekars evärderliga fortlevnad.

Hugo Pettersson

(ordf. 1883—1884)

— — — —

Slite 27/8 1935.

Hell Wisby Bollklubb på årsdagen. Måtte ej våra fäderneärvda idrotter förvanskas utan bevaras i helig aktning samt vördnad av minnet till våra stora hädansovna kämpar i pärk och varpa.

G. Ahlberg

— — — —

Stånga 27/8 1938.

Fadern lyckönskas av sonen. Längre leva de gamla gutarnas minne.

Föreningen Gotländsk Idrott

Reinhold Dahlgren

(ordf. i FGI. Hedersledamot i Bollklubben)

— — — —

Stockholm 28/8 1938.

Sextioåringen tillönskas fortsatt framgång i arbetet för våra gotländska folklekar.

Oscar Arveson

— — — —

Visby 27/8 1938.

Med anlednig av jubiléet sändes mina hjärtligaste lyckönskningar.

Theodor Ödin

(Ö. en av stiftarna och hedersledamot)

— — — —

Visby 21/8 1948.

Wisby Bollklubb, Kronholmen, Västergarn.

I tacksamt minne bevarande hälsningen av härliga segrar, heder samma nederlag och oförgätlig kamratanda bringar jag 70-åringen min varma hyllning med tillönskan om fortsatt gagnande verksamhet i utövande av våra fäderneärvda idrottslekar.

Nicken Sandström

(Ordf. 1914—1919)

— — — —

Sollentuna 21/8 1948.

Våra hjärtligaste lyckönskningar på 70-årsdagen.

Föreningen Gotländsk Idrott i Stockholm

Hejdenberg

— — — —

Sollentuna 17/11 1958.

Må snacket om håll och mål och skål följa gåsen.

Macke Hejdenberg

Stockholm 7/9 1968.

Med tack för samarbetet under åren hyllar vi Er livaktiga klubb på jubiléet och hoppas få möta Era medlemmar i många stadsmatcher.

Stockholms Varpaförbund
Helmer Dahlbäck Rune Jacobsson

— — — —
Visby 7/9 1968.

Förhindrad närvara sänder jag mina varmaste välgångsönskningar och hälsningar på jubileumsdagen.

Tor Ekelund

(ordf. 1939 — 1951)

— — — —
Malmö 27/8 1968.

Anrika Bollklubben hyllas varmt på jubileumsdagen.

Ingvar Lindström

— — — —
Visby 7/9 1968.

För Wisby Bollklubb 90-årsjubilarer

Ges idag den stora hyllningsfanfaren

Även jag som ej kan närvara

Vill sluta upp vid gratulanter skara. När Bollklubbister samlas till tävling, lek och fest, må parken och varpan förbli dess hedersgäst.

Per Pettersson

PÄRKLÄGEN VID DE OLYMPISKA SPELEN 1912.

Gotlands Idrottsförbund hade uppdragit åt Wisby Bollklubb och Ekeby Bollklubb att ta ut var sitt lag från staden respektive landsbygden att representera Gotland vid spelen.

Visby-laget

Macke Hejdenberg, Bollklubben

Carl Lindström, "

Gunnar Nilsson, "

Adolf Dahlbäck, "

Wilhelm Klint, "

Nicken Sandström, "

Ivar Persson, A 7

Reserver: V. Berg, E. Lysholm.

Landsbygdslaget

Reinhold Dahlgren, Östergarn

Robert Nilsson, "

Mårten Smedberg, Ekeby

Sigurd Smedberg, "

Karl Hansson, Hablingbo

Jakob Båtelsson, "

E. Hansson, Norrlanda

Reserv: Brynolf Smedberg, Ekeby.

I stadionprogrammet för de olympiska spelen söndagen den 7 juli 1912 presenteras de gotländska folklekarna på bl. a. följande sätt:

Gotländska folklekar.

På Gotland idkas ännu i dag folklekar vilka är mycket gamla. Med säkerhet vet man genom urkunder, att de övades i början av 1600-talet och att de av ålder varit vanliga på Gutarnas Ö. Sannolikt är emellertid att de härleda sig från hednatiden. Från generation till generation hava de gått i arv utan att på något sätt förvanskats. Alla åldrar från gosse till gubbe kunna deltaga i desamma, och det räknas hart när som skam för en gotlänning att icke hava varit utövare av de gamla lekarna. De äro sålunda djupt rotade hos gotländska befolkningen, och den dag torde väl knappast kunna gry, då de helt kunna utträngas från sin stamort. Särskilt torde trenne av dessa folklekar vara värda att bekantgöras, och kommittén vid de olympiska spelen 1912 har ansett lämpligt att för intresserade demonstrera päckspel, varpkastning och stångstörtning.

— — — —
Pärkspelet får en utförlig beskrivning hur det går till att spela och reglerna för spelet.

Varpkastning.

— — — —
Detta spel torde knappast kunna benämnas idrott i nutida bemärkelse, då detsamma kräver varken särskild styrka eller vighet, utan endast säkert ögonmått och färdighet. Också idkas varpkastningen med förkärlek av de äldre, och torde detta spel såsom "gubbidrott" säkerligen vara ganska enastående.

Stångstörtning.

Stångstörtning är en idrott, som förutsätter mer än vanlig kroppsstyrka.

Stången som är av trä bör hava en längd av omkring 5 meter med en diameter av 13 cm i storändan och 7 cm i lilländan.

— — — —
Måtten för nutida mästerskapsstång är följande:

Längd	4,5 m,	storändan	13 cm,	lilländan	7 cm,	vikt	26 kg
B-stången	4.35 m,	"	12 cm,	"	6 cm,	"	21 kg

VARPAREGLER 1892.

Tävlingsreglerna för centimeterskastningen i varpa tedde sig på 1890-talet helt annrlunda än nuvarande. Den största skillnaden var att alla hade 20 kast och inte som nu 36. Likaså låg motståndarnas varpa kvar tills omgången var slut.

Här återges ett

PM för bedömande af varpkastning

- 1) Inom begge partierna kasta **alla** tre personerna hvarje gång.
- 2) Då **alla kastat** 20 gånger är partiet slut.
- 3) Då en varpa "löser" på en annan tillhörande samma parti tages den senare genast bort.
- 4) Då alla kastat mätes i cm de båda närmaste varporna, hvilket föres till protokollet.
- 5) Kullslag räknas ej.

OBS! Protokollet inlemnas genast efter prisbedömningen i sekreteraretältet der pointsiffrorna sammanräknas.

KLUBBENS STYRELSE UNDER 100 ÅR.

Ordförande:

J. W. Klintberg	1878
Rudolf Kolmodin	1879—1882
Hugo Pettersson	1883—1884
C. F. Lundin	1885
John Munthe	1886
Selim Schenholm	1887
John Hellgren	1888—1892
Robert Löfving	1893
Wilhelm Ljungberg	1894
Anders Wedin	1895—1898
Gustaf Hellgren	1899—1902
Wilhelm Ljungberg	1903—1904
Gunnar Norrby	1905
Magnus Arwesson	1906—1907
Adolf Dahlbäck	1908—1913
Nicklas Sandström	1914—1919
Carl Lindström	1920—1938
Tor Ekelund	1939—1951
Simon Carlson	1952—1958
Erik Lundgren	1959—1966
Eric Jolby	1967—1971
Sven Nordberg	1972—

Vice Ordförande:

L. P. Ericsson	1878—1883
Carl Th. Lundin	1884
John Munthe	1885
Wilhelm Nyberg	1886
John Hellgren	1887—1888
Anton Pettersson	1889
John Munthe	1890—1893
Anders Wedin	1894
Lars Broander	1895—1896
Wilhelm Ljungberg	1897
Gustaf Hellgren	1898
Gunnar Norrby	1899—1900
Carl W. Pedersén	1901—1905
Adolf Dahlbäck	1906—1907
Carl Lindström	1908—1910
Gunnar Nilsson	1911
Carl Lindström	1912—1913
Henrik Ihre	1914
Carl Lindström	1915—1919
Nicklas Sandström	1920
Tor Ekelund	1921—1930
Nils Friberg	1931—1938
Thor Ödin	1939—1943
Widar Grönberg	1944—1951
Rolf Ödin	1952—1966
Per Pettersson	1967—1971
Alex Pettersson	1972—1975
Gunnar Ödin	1976
Arne Johnson	1977—

Sekreterare:

Herman Wickman	1878—1879
Anton Pettersson	1880—1885
John Hellgren	1886
Axel Lundberg	1887—1888
John Munthe	1889
Anton Pettersson	1890—1903
Sigurd Melin	1904
Wilhelm Klint	1905—1913
Einar Lyberg	1914—1917
Efraim Stenbom	1918—1925
Carl Ekelund	1926—1929
Otto Gullman	1930—1935
Thor Ödin	1936—1937
Herman Wahlberg	1938—1951
Widar Grönberg	1952—1956
Eric Jolby	1957—1964
K. G. Anderson	1965—1966
Sven Nordberg	1967—1971
K. G. Runander	1972—

Kassör:

Rudolf Wallér	1878—1883
Wilhelm Nyberg	1884—1885
Carl Degerman	1886
Theodor Ödin	1887
Otto Swahn	1888
Edward Cramér	1889—1892
Carl E. Ekman	1893—1898
Henrik Ihre	1899—1901
Israel Kolmodin	1902—1906
Elias E. Enequist	1907
Ragnar Olin	1908—1920
Nils Karlstén	1921—1924
Lars Bergström	1925—1947
Gustaf Hellström	1948—1951
Helge Christiansson	1952—

DONATORER.

Till jubileumsskriftens utgivande har bidrag lämnats av följande:

Gotlands Idrottsförbund
 Gotlands Gille i Visby
 Sällskapet DBW
 DBW:s Sparbank
 Försäkrings AB Skandia
 Riksidrottsförbundet
 Svenska Varpaförbundet
 Firma Grus & Sand
 Värme & Sanitets AB
 Eklunds Plåtslageri
 Kometens Livs
 Visby Bilcity AB
 Donnersplats Hotell, A. Johnson
 Föreningshuset Borgen
 Gotlands Varpaförbund
 Oljekonsumenterna

Därjämte har ett stort antal enskilda jämte ett 100-tal bollklubbister lämnat bidrag.